

Första Samuellsboken

Första och Andra Samuellsboken är i grundtexten en enda bok, uppdelad på två skriftrullar. Den första boken skildrar Israels övergång från domartid till ett kungarike. Profeten Samuel föds ca 1100 f Kr och växer upp hos prästen Eli (1-3). Folket, som är hotat av filisteerna (4-7), kräver en kung och får kung Saul ungefär 1050 f Kr (8-12). När Saul börjar avfalla från Herren (13-15) utväljer Gud istället herdepojken David (16-17), som tvingas fly för Saul (18-30) tills denne dör ca 1010 f Kr (31).

Enligt judisk tradition skrev Samuel själv (jfr 10:25) bokens första del fram till sin död (25:1), varefter verket fortsattes av Davids hovprofeter Natan och Gad (1 Krön 29:29).

Samuels födelse

¹ I Ramatajim-Sofim i Efraims bergsbygd bodde en man som hette Elkana. Han var son till Jeroham, son till Elihu, son till Tohu, son till Suf, en efraimit.

² Elkana hade två hustrur. Den ena hette Hanna och den andra Peninna. Peninna hade barn, men Hanna hade inga.

1:1 1 Krön 6:27, 33f. **1:1** Ramatajim-Sofim Troligen samma ort som NT:s Arimatea (Matt 27:57) norr om Jerusalem. **1:1** en efraimit Elkana bodde i Efraims område men tillhörde enligt 1 Krön 6:28 leviternas stam. **1:2** Elkana ... Hanna ... Peninna Betyder "Gud har skapat", "skön/barmhärtig" och "pärla". **1:2** två hustrur Polygami var inte ursprungstanken (1 Mos 2:18f, 4:19f) men förekom under den tidiga bibliska historien, särskilt när den första hustrun var ofruktbar (jfr 1 Mos 16:1).

³ Elkana gav sig år efter år i väg från sin stad för att tillbe och offra åt HERREN Sebaot i Shilo, där Elis båda söner Hofni och Pinehas var HERRENS präster.

⁴ Den dag Elkana bar fram sitt offer brukade han ge sin hustru Peninna och alla hennes söner och döttrar var sin del av offret.

⁵ Men åt Hanna gav han en dubbelt så stor del, för han älskade henne även om HERREN hade gjort henne ofruktsam.

⁶ För att provocera henne brukade hennes rival retas mycket med henne, därför att HERREN hade gjort henne ofruktsam.

⁷ Detta pågick år efter år. Varje gång Hanna gick upp till HERRENS hus retades Peninna med henne på samma sätt.

Nu grät Hanna och ville inte äta.

⁸ Då sade hennes man Elkana till henne: ”Hanna, varför gråter du? Varför äter du inte? Varför är du så ledsen? Är inte jag mer för dig än tio söner?”

⁹ När de hade ätit och druckit i Shilo reste sig Hanna och gick till HERRENS tempel, där prästen Eli satt på sin stol vid dörren.

¹⁰ Hon var djupt bedrövad och började be till HERREN under häftig gråt.

1:3 2 Mos 23:17, 5 Mos 16:16, Jos 18:1. **1:3** i Shilo Här stod tälthelgedomen under domartiden (Jos 18:1), ca 2 mil norr om Ramatajim. **1:3** Eli ... Hofni ... Pinehas Betyder ”upphöjd”, ”handfull” och ”mörkhyad”. **1:4** 3 Mos 7:15, 5 Mos 27:7. **1:4** var sin del av offret Vid ett gemenskapsoffer brände man inälvsfettet åt Herren och gav en del åt prästen (jfr 2:15) och delade sedan på köttet vid en gemensam måltid (se 3 Mos 7:11f). **1:5** 1 Mos 20:18. **1:5** dubbelt så stor Grundtexten svårtolkad. Annan översättning: ”fin”, ”enda” (så Septuaginta).

11 Hon gav ett löfte och sade: ”HERRE Sebaot, om du vill se till din tjänarinns lidande och komma ihåg mig och inte glömma din tjänarinna utan ge henne en son, då ska jag ge honom åt HERREN för hela hans liv, och ingen rakkniv ska röra hans huvud.”

12 Medan hon bad länge inför HERREN iakttog Eli hennes mun.

13 Hanna talade nämligen i sitt hjärta, och bara hennes läppar rörde sig, men hennes röst hördes inte.

Då trodde Eli att hon var berusad.

14 Därför sade han till henne: ”Hur länge ska du bära dig åt som en berusad? Se till att göra dig av med vinet!”

15 ”Nej, min herre”, svarade Hanna, ”jag är en hårt prövad kvinna. Vin och starka drycker har jag inte druckit, men jag utgöt min själ för HERREN.

16 Ta inte din tjänarinna för en dålig kvinna, det är på grund av min stora sorg och smärta som jag har talat ända till nu.”

17 Då svarade Eli henne: ”Gå i frid, och må Israels Gud ge dig det du bad honom om.”

18 Hon sade: ”Må din tjänarinna finna nåd för dina ögon.” Så gick hon sin väg och tog sig mat och såg inte sorgsen ut längre.

19 De steg alla upp tidigt nästa morgon, och sedan de tillbett inför HERREN vände de tillbaka

1:11 4 Mos 6:5, 30:7f, Dom 13:5. **1:11** ingen rakkniv Troligen invigdes Samuel liksom Simson till nasir (se 4 Mos 6, Dom 13:5).

1:15 Ps 42:5, 62:9. **1:17** må Israels Gud ge Annan översättning: ”Israels Gud ska ge”.

och kom hem till Rama. Elkana låg med sin hustru Hanna, och HERREN kom ihåg henne.

²⁰ Hanna blev havande och födde en son när tiden var inne. Hon gav honom namnet Samuel: "För jag har bett HERREN om honom."

Hanna överlämnar Samuel åt Herren

²¹ När sedan Elkana med hela sitt hus gav sig i väg för att offra sitt årliga slaktoffer och sitt löftesoffer åt HERREN,

²² gick inte Hanna med utan sade till sin man: "Jag vill vänta tills pojken är avvand. Då ska jag ta med honom och föra fram honom inför HERRENS ansikte och sedan låta honom stanna där för alltid."

²³ Hennes man Elkana sade till henne: "Gör vad du finner bäst. Stanna du tills du har avvant honom. Må bara HERREN uppfylla sitt ord." Så stannade hustrun hemma och ammade sin son tills hon hade avvant honom.

²⁴ När hon hade avvant honom, tog hon med honom till HERRENS hus. Hon tog också med sig tre tjurar, en efa mjöl och en lägel vin, och förde honom in i HERRENS hus i Shilo. Pojken var då ännu helt ung.

²⁵ De slaktade tjuren och förde sedan fram pojken till Eli.

²⁶ Hon sade: "Hör på mig, min herre. Så sant du lever, min herre: jag är kvinnan som stod här bredvid dig och bad till HERREN.

1:19 låg med Ordagrant: "kände" (hebreiskt uttryck för sexuell gemenskap, se 1 Mos 4:1). **1:22** avvand Från bröstmjölk. Det skedde ofta vid ca 3 års ålder, varpå det nya steget i livet firades med en fest (jfr 1 Mos 21:8). **1:24** tre tjurar Andra handskrifter (Qumran och Septuaginta): "en treårig tjur". **1:24** en efa mjöl Ca 22 liter.

²⁷ Den här pojken bad jag om, och nu har HERREN gett mig vad jag bad om.

²⁸ Därför vill jag nu ge honom tillbaka till HERREN. Så länge han lever ska han tillhöra HERREN.”
Och de tillbad HERREN där.

2

Hannas lovsång

¹ Hanna bad och sade:

”Mitt hjärta fröjdar sig i HERREN,
mitt horn är upphöjt genom HERREN.

Min mun är vidöppen
mot mina fiender,
för jag gläder mig i din frälsning.

² Ingen är helig som HERREN,
för ingen finns utom dig.
Ingen klippa är som vår Gud.

³ Tala inte så högmodigt,
låt inte fräcka ord komma
från er mun,
för HERREN är en Gud som vet allt,
och hos honom vägs gärningarna.

⁴ Hjältarnas bågar är brutna,
men de stapplande rustar sig
med kraft.

⁵ De mätta måste tjäna för bröd,
men de hungriga hungrar inte mer.
Den ofruktsamma föder sju barn,
men den som fick många söner
tynar bort.

- 6 HERREN dödar och gör levande,
han för ner i dödsriket
och upp därifrån.
- 7 HERREN gör fattig och han gör rik,
han ödmjukar och han upphöjer.
- 8 Han reser den ringe ur stoftet,
han lyfter den fattige ur dyn
för att sätta honom
bland furstar.
Och han låter honom ärva
härlighetens tron,
för jordens grundpelare är HERRENS,
på dem har han byggt världen.
- 9 Sina frommas fötter bevarar han,
men de ogudaktiga
tystas i mörkret,
för av egen kraft är ingen stark.
- 10 De som strider mot HERREN
blir krossade,
mot dem dundrar han i himlen.
HERREN dömer jordens ändar
och ger makt åt sin kung.
Han upphöjer sin smordes horn.”

11 Elkana gick hem igen till Rama. Men Samuel gjorde tjänst inför HERREN under prästen Eli.

Elis onda söner

12 Men Elis söner var onda män som inte kände HERREN.

2:6 5 Mos 32:39, Ps 71:20. **2:8** Job 5:11, Ps 24:1f, 75:8, 102:26, 104:5, 113:7f. **2:9** Ps 91:11, 97:10, 121:8, 145:20. **2:10** 2 Mos 9:23f, Dom 5:20, 1 Sam 7:10, Ps 89:25. **2:12** Jer 2:8.

13 Så här brukade prästerna göra med folket: När någon offrade ett slaktoffer, kom prästens tjänare medan köttet kokades och hade en treuddig gaffel i handen.

14 Den stack han ner i kitteln, pannan, krukans eller grytan, och allt som gaffeln fick upp tog prästen. Så gjorde de mot alla israeliter som kom dit till Shilo.

15 Till och med innan man hade bränt fett kom prästens tjänare och sade till den som offrade: "Ge hit kött att steka åt prästen, för han vill inte ha kokt kött av dig utan rått."

16 Om mannen då sade till honom: "Låt dem först bränna fett, sedan kan du ta vad du vill", så svarade han: "Nej, ge mig det nu, annars tar jag det med våld!"

17 De unga människors synd var mycket stor inför HERREN, eftersom folket kom att förakta HERRENS offer.

Samuel i Shilo

18 Samuel gjorde tjänst inför HERRENS ansikte och var redan som pojke klädd i linne-efod.

19 Dessutom brukade hans mor varje år göra honom en liten kåpa, som hon hade med sig när hon kom upp med sin man för att offra det årliga slaktoffret.

20 Då brukade Eli välsigna Elkana och hans hustru och säga: "Må HERREN ge dig fler barn med denna

2:13 3 Mos 7:34, 10:14. **2:15** 3 Mos 3:3f, 7:31. **2:15** innan man hade bränt fett. Ett brott mot offerreglerna i 3 Mos 7:30f. **2:17** folket kom att förakta. Annan översättning: "männen (prästsönerna) föraktade". **2:18** 2 Mos 28:4f. **2:18** linne-efod Färggrann prästdräkt (2 Mos 28:6f, 39:2f).

kvinnor i stället för det som hon fick som bönesvar när hon bad till HERREN.” Så gick de hem igen.

²¹ HERREN såg till Hanna och hon blev havande och födde tre söner och två döttrar. Men pojken Samuel växte upp inför HERREN.

²² Eli var nu mycket gammal. När han fick höra allt som hans söner gjorde mot hela Israel och att de låg med kvinnorna som tjänstgjorde vid ingången till uppenbarelsetältet,

²³ sade han till dem: ”Varför gör ni sådant? Jag hör från allt folket här hur illa ni handlar.

²⁴ Gör inte så, mina söner! Det är inget gott rykte jag hör, det som sprids bland HERRENS folk.

²⁵ Om en människa syndar mot en annan människa kan Gud medla för henne. Men om en människa syndar mot HERREN, vem kan då medla för henne?” Men de lyssnade inte till sin far, för det var HERRENS vilja att döda dem.

²⁶ Och pojken Samuel växte och blev stor och var till glädje för både HERREN och människor.

Domsord över Eli

²⁷ En gudsmän kom till Eli och sade till honom: ”Så säger HERREN: Uppenbarade jag mig inte för din fars hus när de var i Egypten och tjänade faraos hus?”

²⁸ Jag utvalde honom bland Israels alla stammar till präst åt mig, till att offra på mitt altare och tända

2:22 2 Mos 38:8, 1 Sam 4:15. **2:22** kvinnorna som tjänstgjorde Det är inte tydligt vilken uppgift dessa hade. Kvinnor nämns till exempel som konstantverkare (2 Mos 35:25), gåvogivare (2 Mos 38:8) och nasirer (4 Mos 6:2). **2:25** Hebr 10:26. **2:26** Luk 2:40, 52.

rökelse och bära efod inför mitt ansikte. Och jag gav din fars hus Israels barns alla eldsoffer.

²⁹ Varför föraktar ni då mina slaktoffer och matoffer som jag har fastställt i min boning? Hur kan du ära dina söner mer än mig, så att ni göder er själva med det bästa av varje offergåva från mitt folk Israel?

³⁰ Därför säger HERREN, Israels Gud: Jag har sagt att ditt hus och din fars hus skulle få vandra inför mig för all framtid, men nu säger HERREN: Aldrig! Jag ska ära dem som ärar mig, men de som föraktar mig ska bli föraktade.

³¹ Se, dagar ska komma då jag hugger av din arm och din fars hus arm så att ingen ska bli gammal i ditt hus.

³² Du ska få se min boning lida nöd trots allt det goda som sker med Israel. Ingen ska någonsin bli gammal i ditt hus.

³³ Den man av din släkt som jag inte utrotar från mitt altare ska få dina ögon att slockna och bli till sorg för din själ. Och alla som växer upp i ditt hus ska dö i sina bästa år.

³⁴ Och detta är tecknet för dig, det som kommer att drabba dina båda söner Hofni och Pinehas: På en och samma dag ska båda dö.

³⁵ Men jag ska låta en trogen präst träda fram åt mig. Han ska göra det som är i mitt hjärta och min

2:30 1 Kung 2:27. **2:33** Den man av din släkt som jag inte utrotar från mitt altare ska få Annan översättning: "Jag ska inte utrota alla män av din släkt från mitt altare, det skulle få". **2:33** i sina bästa år Andra handskrifter (Septuaginta): "av människors svärd". **2:34** 1 Sam 4:11. **2:35** 1 Kung 2:35, 1 Krön 29:22.

själ. Åt honom ska jag bygga ett hus på fast grund, och han ska ständigt vandra inför min smorde.

³⁶ Och var och en som är kvar av ditt hus ska komma och falla ner inför honom för att få ett silvermynt eller en brödkaka och säga: Anställ mig för någon prästsyssla så att jag får en bit bröd att äta.”

3

Herren uppenbarar sig för Samuel

¹ Pojken Samuel gjorde tjänst inför HERREN hos Eli. På den tiden var HERRENS ord sällsynt, profetsyner var inte vanliga.

² Då hände en gång detta medan Eli låg på sin plats. Hans ögon hade börjat bli skumma så att han inte kunde se.

³ Guds lampa hade ännu inte slocknat, och Samuel låg i HERRENS tempel där Guds ark stod.

⁴ Då kallade HERREN på Samuel. ”Här är jag”, svarade Samuel.

⁵ Sedan skyndade han bort till Eli och sade: ”Här är jag, du ropade på mig.” Men han svarade: ”Jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen.” Och han gick och lade sig.

⁶ HERREN kallade än en gång på Samuel, och Samuel steg upp och gick till Eli och sade: ”Här är jag, du ropade på mig.” Men han svarade: ”Jag har inte ropat, min son. Gå och lägg dig igen.”

2:35 min smorde Guds utvalde, helgade kung, en förebild till Messias/Kristus (Apg 10:38). **3:1** Ps 74:9, Klag 2:9, Amos 8:11. **3:2** 1 Sam 4:15. **3:3** 2 Mos 27:20f, 3 Mos 24:2f. **3:3** Guds lampa Den gyllene menoran skulle brinna hela natten inför Gud (3 Mos 24:3).

⁷ Samuel kände inte HERREN än, och HERRENS ord hade ännu inte blivit uppenbarat för honom.

⁸ HERREN kallade på Samuel för tredje gången, och han steg upp och gick till Eli och sade: "Här är jag, du ropade på mig." Då förstod Eli att det var HERREN som kallade på den unge pojken.

⁹ Därför sade han till Samuel: "Gå och lägg dig, och om han ropar på dig, så säg: Tala HERRE, din tjänare hör." Och Samuel gick och lade sig på sin plats.

¹⁰ Då kom HERREN och ställde sig där och ropade som förut: "Samuel! Samuel!" Och Samuel svarade: "Tala, din tjänare hör."

¹¹ Då sade HERREN till Samuel: "Se, jag kommer att göra något i Israel som ska ringa i båda öronen på var och en som hör det.

¹² Den dagen ska jag förverkliga över Eli allt som jag talat mot hans hus, från det första till det sista.

¹³ Jag har förklarat för honom att jag ska döma hans hus till evig tid för den synd som han kände till, nämligen att hans söner drog förbannelse över sig utan att han tillrättavisade dem.

¹⁴ Därför har jag också betygat med ed för Elis hus att deras skuld aldrig någonsin ska försonas genom slaktoffer eller andra offergåvor."

¹⁵ Samuel låg kvar till morgonen då han öppnade dörrarna till HERRENS hus. Han var rädd för att berätta synen för Eli.

¹⁶ Men Eli ropade på Samuel: "Samuel, min son!" Han svarade: "Här är jag."

17 Då sade Eli: ”Vad var det han sade till dig? Dölj det inte för mig! Må Gud straffa dig både nu och i framtiden om du döljer för mig ett enda ord av det han sade till dig.”

18 Då berättade Samuel allt för honom och dolde ingenting. Eli sade: ”Han är HERREN. Han får göra det som är gott i hans ögon.”

19 Och Samuel växte upp, och HERREN var med honom och lät inget av allt han sagt falla till marken.

20 Hela Israel från Dan till Beer-Sheba förstod att Samuel var betrodd som HERRENS profet.

21 Och HERREN fortsatte att visa sig i Shilo, för HERREN uppenbarade sig för Samuel i Shilo genom HERRENS ord.

4

Förbundsarken erövrar av filisteerna

1 Samuels ord kom till hela Israel. Och Israel drog ut till strid mot filisteerna och slog läger vid Eben-Ezer, medan filisteerna hade slagit läger vid Afek.

2 Filisteerna ställde då upp sig i slagordning mot Israel. Striden spred sig och israeliterna blev

3:19 1 Sam 2:21, 26. **3:20** Dom 20:1. **3:20** från Dan till Beer-Sheba Dvs hela Israel från norr till söder (jfr ”från Smygehuk till Tretrikersröset”). **4:1** 1 Sam 7:12. **4:1** filisteerna Beteckning för folk på den nuvarande Gazaremsan (1 Mos 26:1), särskilt det sjöfolk som under 1200-talet f Kr kom från de grekiska öarna (Jer 47:4). Deras stadsförbund blev en mäktig fiende till israeliterna (14:52).

4:1 Eben-Ezer Betyder ”hjälpstenen” (jfr namnet Ebenezer). Troligen ett annat Eben-Ezer än det som nämns vid Mispä i 7:12, eftersom Afek låg ca 3 mil väster om Shilo.

slagna av filisteerna, som nergjorde omkring fyra-tusen man på slagfältet.

³ När folket kom tillbaka till lägret sade de äldste i Israel: "Varför har HERREN i dag slagit oss inför filisteerna? Låt oss hämta HERRENS förbundsark från Shilo så att den är här bland oss och räddar oss från våra fienders hand.

⁴ Folket sände män till Shilo, och de bar HERREN Sebaots förbundsark därifrån, hans som tronar på keruberna. Elis båda söner Hofni och Pinehas följde med Guds förbundsark.

⁵ När HERRENS förbundsark kom in i lägret brast hela Israel ut i ett så högt jubelrop att marken skakade.

⁶ Filisteerna hörde jubelropet och sade: "Vad betyder det där höga jubelropet i hebreernas läger?" När filisteerna fick veta att HERRENS ark hade kommit in i lägret

⁷ blev de rädda, för de tänkte: "Gud har kommit in i lägret." De sade: "Ve oss! Något sådant har inte hänt förut.

⁸ Ve oss! Vem kan rädda oss från den mäktige Gudens hand? Det var den Guden som slog egyptierna med alla slags plågor i öknen.

⁹ Men fatta mod och var män, filisteer, så ni inte blir slavar åt hebreerna liksom de har varit slavar åt er. Var nu män och kämpa!"

4:3 1 Sam 14:18. **4:3** HERRENS förbundsark Ett meterlångt träskrin där budtavlorna förvarades (2 Mos 25:10f). Eftersom Gud uppenbarade sig där (4 Mos 7:89) kom den att förknippas med Guds närvaro bland sitt folk (4 Mos 10:33f). **4:4** 2 Mos 25:17f, 2 Sam 6:2, Ps 80:2, 99:1. **4:4** keruberna Bevingade änglaväsen med egenskaper från människa, lejon, tjur och örn (2 Mos 25:18f, Hes kap 1, 10). **4:8** 2 Mos 7:1–12:30. **4:9** Dom 13:1, 15:11.

10 Så stred filisteerna, och israeliterna blev slagna och flydde var och en till sitt tält. Nederlaget blev mycket stort, och bland Israel föll trettiotusen man av fotfolket.

11 Dessutom blev Guds ark erövrad, och Elis båda söner Hofni och Pinehas miste livet.

Eli dör

12 En benjaminsit sprang från slagfältet och kom samma dag till Shilo, med sönderrivna kläder och jord på sitt huvud.

13 När han kom fram satt Eli på sin stol vid väggkanten och vaktade, för hans hjärta bävade av oro för Guds ark. Så snart mannen kom in i staden och berättade, brast hela staden ut i sorgerop.

14 När Eli hörde ropen sade han: "Vad är det här för oväsen?" Då skyndade mannen sig dit och berättade för Eli.

15 Men Eli var nittioåtta år gammal, och hans ögon hade starr så att han inte kunde se.

16 Mannen sade till Eli: "Det är jag som har kommit från slagfältet. Jag flydde från slagfältet i dag." Då sade Eli: "Vad har hänt, min son?"

17 Budbäraren svarade: "Israel har flytt för filisteerna, och många i folket har stupat. Även dina båda söner Hofni och Pinehas är döda, och Guds ark har blivit erövrad."

18 När han nämnde Guds ark, föll Eli baklänges av stolen vid sidan av porten. Han bröt nacken och dog, för mannen var gammal och tung. Eli hade då varit domare i Israel i fyrtio år.

4:11 1 Sam 2:34, Ps 78:61. **4:12** Jos 7:6, 2 Sam 1:2. **4:15** 1 Sam 3:2, 1 Kung 14:4. **4:18** Eli ... domare i Israel i fyrtio år. Kanske ca 1115-1075 f Kr (jfr 7:2).

I-Kabod

¹⁹ Hans sonhustru, Pinehas hustru, var havande och nära att föda. Hon fick höra nyheten att Guds ark var bortrövad och att hennes svärfar och man var döda. Då sjönk hon ner och födde sitt barn, för födslovärkarna kom över henne.

²⁰ Medan hon höll på att dö sade kvinnorna som stod omkring henne: "Var inte rädd, du har fött en son." Men hon svarade inte och brydde sig inte om det.

²¹ Hon kallade pojken I-Kabod och sade: "Härligheten är borta från Israel", eftersom Guds ark var tagen och hennes svärfar och man var döda.

²² Hon sade: "Härligheten är borta från Israel, för Guds ark är bortrövad."

5

Herrens ark i Dagon's tempel

¹ Filisteerna tog Guds ark och förde den från Eben-Ezer till Ashdod.

² De bar in Guds ark i Dagon's tempel och ställde den bredvid Dagon.

³ När ashdoditerna tidigt nästa dag kom dit, fick de se Dagon ligga framstupa på marken framför HERRENS ark. Då tog de Dagon och reste upp honom igen på hans plats.

⁴ Men när de kom dit tidigt nästa morgon, såg de återigen Dagon ligga framstupa framför HERRENS

4:20 1 Mos 35:17. **4:21** I-Kabod Betyder "utan härlighet". **5:1** Ashdod Stad nära kusten, 5 mil väster om slagfältet, där filisteiska lämningar har grävts ut. **5:2** Dom 16:23. **5:2** Dagon Orientalisk sädesgud, enligt en äldre teori med fiskstjärt (hebr. dag) i filisteisk version.

ark. Dagens huvud och hans båda händer låg avbrutna på tröskeln, bara kroppen satt kvar på honom.

⁵ I Ashdod trampar man därför än i dag inte på Dagens tröskel, varken Dagens präster eller någon annan som går in i Dagens tempel.

⁶ HERRENS hand var tung över ashdoditerna. Han sände förödelse bland dem och slog dem med bölder i Ashdod och bygden däromkring.

⁷ När Ashdods invånare såg detta sade de: "Israels Guds ark får inte stanna hos oss, för hans hand är tung över oss och vår gud Dagon."

⁸ De sände bud och samlade alla filisteernas furstar och sade: "Vad ska vi göra med Israels Guds ark?" De svarade: "Låt Israels Guds ark flyttas till Gat." Då flyttade de Israels Guds ark dit.

⁹ Men när de hade flyttat den dit, sände HERRENS hand mycket stor förvirring i staden. Han slog stadens folk, både små och stora, med bölder.

¹⁰ Då sände de Guds ark till Ekron. Men när Guds ark kom till Ekron, ropade ekroniterna: "De har skickat hit Israels Guds ark till oss för att döda oss och vårt folk!"

¹¹ De sände bud och samlade alla filisteernas furstar och sade: "Sänd bort Israels Guds ark, så att den får komma tillbaka till sin plats igen och

5:4 Dagens huvud ... händer De mer synliga delarna tillverkades ibland i ädlare material än den övriga statyn (jfr Dan 2:32 med not) varför fogen blev ömtålig. Halshuggning symboliserade ett totalt nederlag (jfr 17:51f). **5:5** tröskel Vidskepelsen kring tröskeln var senare allmänt spridd (Sef 1:9). **5:6** förödelse Annan översättning: "skräck". **5:6** bölder Grundtextens ord antyder att det kan ha gällt bölder i underlivet. Septuaginta nämner också råttor i denna vers (jfr 6:4).

inte dödar oss och vårt folk.” En dödlig förvirring hade nämligen uppstått i hela staden. Guds hand låg mycket tung över den.

¹² De av invånarna som inte dog drabbades av bölder, och ropet från staden steg mot himlen.

6

Arken återförs till Israels land

¹ När HERRENS ark hade varit i filisteernas land i sju månader,

² kallade filisteerna till sig präster och spåmän och sade: ”Vad ska vi göra med HERRENS ark? Säg oss hur vi ska sända den tillbaka till dess plats.”

³ De svarade: ”Om ni vill sända i väg Israels Guds ark ska ni inte sända bort den utan gåvor. Ni måste i varje fall ge honom ett skuldoffer. Då ska ni bli botade, och ni ska förstå varför hans hand inte drar sig tillbaka från er.”

⁴ De frågade: ”Vad för slags skuldoffer ska vi sända honom?” De svarade: ”Fem bölder av guld och fem rättor av guld, lika många som filisteernas furstar, för samma plåga har drabbat er alla och era furstar.

⁵ Ni ska göra avbildningar av era bölder och avbildningar av rättorna som fördärvar ert land. Ge så ära åt Israels Gud. Kanske lättar han då sin hand över er och era gudar och ert land.

⁶ Varför förhärdar ni era hjärtan så som farao och egyptierna gjorde? När han visade sin makt mot dem, släppte de då inte israeliterna och lät dem gå?

⁷ Så gör nu en ny vagn och ta två kor som ger di och som inte har burit något ok. Spänn korna för vagnen, men ta hem deras kalvar från dem.

⁸ Sätt HERRENS ark på vagnen och lägg ner guldföremålen som ni ger honom som skuldoffer i ett skrin vid sidan av den. Sänd sedan i väg vagnen.

⁹ Se efter om den tar vägen till sitt eget land, till Bet-Shemesh. Då var det han som vållade oss den stora olyckan. Men annars vet vi att det inte var hans hand som slog oss utan att det drabbade oss av en slump.”

¹⁰ Männen gjorde så. De tog två kor som gav di och spände dem för vagnen. Men kornas kalvar stängde de in hemma.

¹¹ Och de satte HERRENS ark på vagnen och även skrinet med guldråttorna och med avbildningarna av deras bölder.

¹² Korna gick raka vägen mot Bet-Shemesh. De gick hela tiden samma väg. De gick där och råmade utan att vika av vare sig till höger eller till vänster. Filisteernas furstar följde efter dem ända till gränsen mot Bet-Shemesh.

¹³ Folket i Bet-Shemesh höll på med veteskörd i dalen. De lyfte sin blick och fick syn på arken, och de blev mycket glada när de såg den.

¹⁴ När vagnen nådde åkern hos Josua från Bet-Shemesh stannade den där, och där låg en stor

6:8 skuldoffer Ett ödmjukt erkännande att en synd har begåtts (jfr Israels offerregler i 3 Mos 6). **6:12** Bet-Shemesh Stad vid gränsen, ca 3 mil från Ashdod och lika långt från Jerusalem. Byggnader från Samuels tid på 1000-talet har grävts ut. **6:13** höll på med veteskörd Vetet skördas vid pingst i maj-juni.

sten. Då högg de upp trävirket från vagnen och offrade korna till brännoffer åt HERREN.

¹⁵ Leviterna lyfte ner HERRENS ark, tillsammans med skrinet med gulföremålen som stod där bredvid, och satte det på den stora stenen. Invånarna i Bet-Shemesh offrade på den dagen brännoffer och slaktoffer åt HERREN.

¹⁶ När filisteernas fem furstar hade sett detta, vände de samma dag tillbaka till Ekron.

¹⁷ De bölder av guld som filisteerna gav som skuldoffer åt HERREN var: en för Ashdod, en för Gaza, en för Ashkelon, en för Gat, en för Ekron.

¹⁸ Men guldråttorna var lika många som filisteernas alla städer under de fem furstarna, och då medräknades både befästa städer och landsbygdens byar. Den stora stenen där de satte ner HERRENS ark är ett vittne, och den finns kvar än i dag på betshemeshiten Josuas åker.

¹⁹ Av invånarna i Bet-Shemesh blev några slagna för att de hade sett in i HERRENS ark. HERREN dödade sjuttio man bland folket, femtio var hövdingar. Och folket sörjde över att HERREN hade slagit så många bland dem.

Arken i Kirjat-Jearim

²⁰ Invånarna i Bet-Shemesh sade: "Vem kan bestå inför HERREN, denne helige Gud? Till vem ska han dra vidare härifrån oss?"

6:19 4 Mos 4:5f, 20. **6:19** sett in i HERRENS ark Endast de utvalda leviterna fick hantera den heliga arken (jfr 2 Sam 6:6f, 3 Mos 16:2, 4 Mos 4:5, 15). **6:19** hövdingar Grundtextens ord betyder både "tusen" och "hövding" (över tusen). Jfr Mika 5:2, Matt 2:6.

21 De skickade sändebud till dem som bodde i Kirjat-Jearim och sade: "Filisteerna har sänt tillbaka HERRENS ark. Kom ner hit och hämta upp den till er."

7

1 Då kom Kirjat-Jearims män och hämtade upp HERRENS ark dit och förde den in i Abinadabs hus på höjden. De helgade hans son Eleasar till att ta hand om HERRENS ark.

Samuel som domare

2 Från den dagen då arken fick sin plats i Kirjat-Jearim gick en lång tid, tjugo år. Hela Israels hus suckade efter HERREN.

3 Men Samuel sade till alla israeliterna: "Om ni av hela ert hjärta vill vända om till HERREN, så gör er av med de främmande gudarna och ashtarterna och vänd era hjärtan till HERREN och tjäna endast honom. Då ska han rädda er från filisteernas hand."

4 Då gjorde Israels barn sig av med baalerna och ashtarterna och tjänade endast HERREN.

5 Sedan sade Samuel: "Samla hela Israel till Mispa, så ska jag be till HERREN för er."

6 Då samlades de i Mispa och öste upp vatten och hällde ut det inför HERREN och fastade den

6:21 Kirjat-Jearim Betyder "skogsstaden", ca en mil nordost om Bet-Shemesh. Se Jos 9:17, Ps 132:6. **7:1** 2 Sam 6:4. **7:2** tjugo år Kanske ca 1075-1055 f Kr. **7:3** 1 Mos 35:2, 5 Mos 6:4f, Jos 24:23, Matt 4:10, Luk 4:8. **7:4** Dom 10:16. **7:5** Dom 20:1, 1 Sam 10:17.

7:5 Mispa Betyder "vaktpost", en befäst bosättning drygt en mil norr om Jerusalem (Dom 20:1). **7:6** Klag 2:19.

dagen och sade: "Vi har syndat mot HERREN." Och Samuel dömde Israels barn i Mispa.

⁷ När filisteerna hörde att Israels barn hade samlats i Mispa, drog filisteernas furstar upp mot Israel. Israeliterna fick höra det och blev rädda för filisteerna.

⁸ Israels barn sade till Samuel: "Sluta inte ropa till HERREN vår Gud för oss, så att han räddar oss från filisteernas hand."

⁹ Då tog Samuel ett dilamm och offrade det som ett helt brännoffer åt HERREN. Samuel ropade till HERREN för Israel och HERREN bönhörde honom.

¹⁰ Medan Samuel offrade brännoffret ryckte filisteerna fram till strid mot Israel. Men HERREN lät ett starkt åskväder dundra över filisteerna på den dagen och förvirrade dem, och de blev slagna av Israel.

¹¹ Och Israels män drog ut från Mispa och förföljde filisteerna och nergjorde dem ända till trakten nedanför Bet-Kar.

¹² Då tog Samuel en sten och reste den mellan Mispa och Shen och gav den namnet Eben-Ezer, och han sade: "Ända till nu har HERREN hjälpt oss."

7:6 dömde Domarna skipade inte bara rätt (2 Mos 18:16, 5 Mos 17:8f), utan samlade dessutom Israels stammar till försvar mot angripare (se Domarboken). **7:10** Jos 10:10, 1 Sam 2:10, 2 Sam 22:14.

7:12 1 Sam 4:1. **7:12** Shen Betyder "tanden", kanske en spetsig klippa. Andra handskrifter (Septuaginta och Peshitta): "Jeshana" (ort ca en mil norrut, jfr 2 Krön 13:19). **7:12** Eben-Ezer Betyder "hjälpstenen" (jfr namnet "Ebenezzer"). Ledare reste gärna minnesstenar över militära segrar, s k "stelar" som ibland överlevt till i dag och kompletterar Bibelns historieskildring. Detta Eben-Ezer ersatte det förra (4:1f) som förknippades med nederlag.

¹³ Så blev filisteerna kuvade och kom inte in i Israels land mer. HERRENS hand var emot filisteerna så länge Samuel levde.

¹⁴ Städerna som filisteerna hade tagit från Israel kom alla tillbaka till Israel, från Ekron ända till Gat. Även det tillhörande området räddade Israel tillbaka från filisteerna, och det blev fred mellan Israel och amoreerna.

¹⁵ Samuel var domare i Israel så länge han levde.

¹⁶ Varje år reste han omkring mellan Betel, Gilgal och Mispa. På alla dessa platser dömde han Israel.

¹⁷ Sedan brukade han vända tillbaka till Rama, som var hans hem, och dömde Israel där. Han byggde där ett altare åt HERREN.

8

Israels folk begär en kung

¹ När Samuel blev gammal satte han sina söner till domare över Israel.

² Hans förstfödde hette Joel och hans andre son Abia. De var domare i Beer-Sheba.

³ Men hans söner vandrade inte på hans väg utan vek av från den och sökte egen vinning. De tog mutor och förvrängde lagen.

⁴ Då samlades Israels alla äldste och kom till Samuel i Rama

⁵ och sade till honom: "Du är gammal och dina söner vandrar inte på dina vägar. Sätt nu en kung

7:14 amoreerna Här troligen ett samlingsnamn för landets ick-e-israelitiska invånare. **8:2** 1 Krön 6:28. **8:2** Joel... Abia Betyder "Herren är Gud" och "Herren är min far". **8:2** Beer-Sheba Israels gränsstad i söder, 8 mil från Rama. **8:3** 2 Mos 23:8, 5 Mos 16:19, 24:17.

8:4 1 Sam 7:17. **8:5** 5 Mos 17:14f, Hos 13:10f, Apg 13:21.

över oss till att styra över oss, så som alla andra folk har.”

⁶ Det var i Samuels ögon ett dåligt förslag när de sade: ”Ge oss en kung till att styra över oss.” Och Samuel bad till HERREN.

⁷ Då sade HERREN till Samuel: ”Lyssna till folket i allt de säger till dig. Det är inte dig de har förkastat, utan det är mig de har förkastat som kung över dem.

⁸ Så har de alltid gjort, från den dag jag förde dem upp ur Egypten ända till denna dag. De har övergett mig och tjänat andra gudar och så gör de också mot dig.

⁹ Men lyssna nu till deras ord. Du ska varna dem allvarligt och förklara för dem vilka rättigheter kungen får som kommer att regera över dem.”

¹⁰ Allt som HERREN hade talat sade Samuel till folket, som hade begärt en kung av honom.

¹¹ Han sade: ”Denna rättighet får den kung som kommer att regera över er: Han ska ta era söner till att göra tjänst på hans vagnar och bland hans ryttare och springa framför hans vagn.

¹² Han ska sätta dem till befäl över tusen och till befäl över femtio eller till att plöja hans åkrar och bärga hans skörd eller till att tillverka hans krigsredskap och utrustning för hans vagnar.

¹³ Era döttrar ska han ta till att göra salvor, laga mat och baka bröd.

8:6 1 Sam 12:17. **8:6** Ge oss en kung Troligen i hopp om militär trygghet från fiender genom en kungs stående yrkesarmé (8:11f, 10:26, 13:2). **8:7** 1 Sam 10:19, Hos 8:4. **8:9** 5 Mos 17:14f. **8:11** 2 Sam 15:1. **8:11** springa framför hans vagn Som hedersvakt och utropare (jfr 1 Mos 41:43, 2 Sam 15:1).

14 Era bästa åkrar, vingårdar och olivlundar ska han ta och ge åt sina tjänare.

15 Han ska ta tionde från era sädesfält och era vingårdar och ge åt sina hovmän och tjänare.

16 Och han ska ta era tjänare och tjänarinnor och era bästa unga män liksom era åsnor och använda dem för sitt behov.

17 Han ska ta tionde av er småboskap, och ni kommer att bli hans tjänare.

18 När ni då ropar på hjälp mot er kung som ni har valt åt er, då kommer HERREN inte att svara er.”

19 Men folket vägrade att lyssna till Samuels ord och sade: ”Nej, vi måste ha en kung över oss.

20 Vi vill också bli som alla andra folk. Vår kung ska döma oss. Han ska dra ut framför oss och föra våra krig.”

21 När Samuel hörde allt detta som folket sade, framförde han det till HERREN.

22 Då sade HERREN till Samuel: ”Lyssna till deras ord och sätt en kung över dem.” Och Samuel sade till Israels män: ”Gå hem, var och en till sin stad.”

9

Saul och Samuel

1 I Benjamin levde en man som hette Kish, son till Abiel, son till Seror, son till Bekorat, son till Afia, son till en benjaminit. Han var en mäktig man.

2 Han hade en son som hette Saul, en ståtlig ung

8:17 ta tionde Mose lag fastställer att en tiondel av skörden tillhör Herren (3 Mos 27:30). Här talas dessutom om en motsvarande skatt till kungen. Liknande regler är kända från ugaritiska texter. **8:17** tjänare Annan översättning: ”slavar”. **9:1** 1 Sam 14:51. **9:2** Saul Betyder ”efterfrågad” (jfr 8:10).

man. Ingen bland Israels barn var vackrare än han. Han var huvudet högre än allt folket.

³ En gång hade åsnestona sprungit bort för Sauls far Kish. Då sade Kish till sin son Saul: "Ta med dig en av tjänarna och gå och leta efter åsnorna."

⁴ Då vandrade han genom Efraims bergsbygd och därefter genom Shalishalandet, men de fann dem inte. De gick genom Shaalimlandet, men där var de inte. Sedan tog han vägen genom Benjamins land, men inte heller där fann de dem.

⁵ När de sedan hade kommit in i Sufs land, sade Saul till tjänaren som han hade med sig: "Kom, vi går hem igen. Annars kan min far bli orolig för vår skull i stället för att tänka på åsnorna."

⁶ Men han svarade honom: "Se, i den här staden finns en gudsmän. Han är högt ansedd och allt han säger, det sker. Låt oss nu gå dit. Kanske han kan säga oss vilken väg vi ska ta."

⁷ Då sade Saul till sin tjänare: "Men om vi går dit, vad ska vi då ta med till mannen? Brödet är ju slut i vår packning och vi har inte heller någon annan gåva att ta med till gudsmannen. Eller vad har vi?"

⁸ Tjänaren svarade Saul än en gång: "Se, här har jag en kvarts sikel silver. Den ska jag ge gudsmannen så att han säger oss vilken väg vi ska ta."

⁹ – När man förr i tiden i Israel gick för att fråga Gud sade man: "Kom, vi går till siaren." Den som man nu kallar profet kallade man förr siare. –

9:4 Efraims bergsbygd Ca 2 mil nordväst om Sauls hemstad Gibea (10:26). **9:7** 1 Kung 14:3, 2 Kung 4:42. **9:8** en kvarts sikel silver Drygt 2,5 gram, en veckas lön för den enkle arbetaren (Dom 17:10). **9:9** 4 Mos 12:6.

10 Saul sade till sin tjänare: "Ditt förslag är bra. Kom så går vi!" Så gick de till staden där gudsmannen fanns.

11 När de gick uppför höjden där staden låg mötte de några flickor som gick ut för att hämta vatten, och de frågade dem: "Är siaren här?"

12 "Ja, alldeles i närheten", svarade de. "Men skynda er, för i dag har han kommit till staden. I dag har folket en offerfest på offerhöjden.

13 Om ni går in i staden, träffar ni honom innan han går upp på höjden till måltiden. Folket äter inte förrän han kommer, för han ska välsigna offret. Först därefter börjar de inbjudna äta. Så gå upp dit, för just nu kan ni träffa honom."

14 Så gick de upp till staden. Och när de kom in i staden, se, då kom Samuel ut mot dem på väg upp till offerhöjden.

15 Dagen innan Saul kom hade HERREN uppenbarat för Samuel och sagt:

16 "I morgon vid den här tiden ska jag sända dig en man från Benjamins land. Honom ska du smörja till furste för mitt folk Israel. Han ska rädda mitt folk från filisteernas hand, för jag har sett till mitt folk eftersom deras rop har kommit till mig."

17 När Samuel fick se Saul sade HERREN till honom: "Se, där är mannen som jag talade till dig om: Han ska styra mitt folk."

18 Men Saul gick fram till Samuel i porten och sade: "Säg mig var siaren bor."

19 Samuel svarade Saul: "Jag är siaren. Gå före mig upp till offerhöjden, för ni ska äta där med mig

i dag. Men i morgon ska jag låta dig gå, och jag ska ge dig besked om allt vad du har på hjärtat.

²⁰ Bekymra dig inte för åsnorna som har varit borta för dig i tre dagar, för de har kommit till rätta. Vem tillhör all Israels härlighet om inte dig och hela din fars hus?”

²¹ Saul svarade: ”Jag är ju en benjaminitt från en av de minsta stammarna i Israel, och min släkt är den ringaste bland alla släkter i Benjamins stam. Varför talar du till mig på det sättet?”

²² Men Samuel tog Saul och hans tjänare och förde dem in i salen och gav dem den förnämsta platsen bland de omkring trettio män som var inbjudna.

²³ Samuel sade till kocken: ”Ge mig stycket som jag gav dig och som jag sade att du skulle ta hand om.”

²⁴ Då tog kocken fram lårstycket och vad som hörde till det och satte fram det åt Saul. Och Samuel sade: ”Här är det som blivit sparad, ta för dig och ät! Det blev undanlagt åt dig just för den här stunden, när jag sade att jag hade inbjudit folket.” Och Saul åt den dagen med Samuel.

²⁵ Därefter gick de ner från offerhöjden och in i staden. Sedan samtalade han med Saul uppe på taket.

Samuel smörjer Saul till kung

9:20 Vem tillhör all Israels härlighet Annan Översättning: ”Till vem står Israels hela längtan”. **9:21** en benjaminitt från en av de minsta stammarna i Israel Benjamins stam hade nästan utplånats i inbördeskrig med det övriga Israel (Dom 20-21). **9:24** lårstycket Ansågs vara fint kött och tillföll normalt offerprästen (3 Mos 7:32).

²⁶ De steg upp tidigt, och i gryningen ropade Samuel upp till Saul på taket: ”Stig upp, så ska jag följa dig på väg.” Då steg Saul upp och de gick båda i väg, han och Samuel.

²⁷ När de var på väg ner mot utkanten av staden, sade Samuel till Saul: ”Säg till tjänaren att gå före oss.” Och tjänaren fick gå. ”Men stanna själv här, så ska jag låta dig höra Guds ord.”

10

¹ Samuel tog sin oljeflaska och hällde olja på Sauls huvud, kysste honom och sade: ”Se, HERREN har smort dig till furste över sin arvedel.

² När du går i väg från mig i dag ska du träffa två män vid Rakels grav, i Selsa på Benjamins område. De kommer att säga till dig: Åsnorna som du gick för att söka har kommit till rätta. Så din far tänker inte mer på åsnorna, men han är orolig för er skull och säger: Vad ska jag göra för min son?

³ När du har gått vidare därifrån och kommit till Tabors terebint, ska du där möta tre män på väg upp till Gud i Betel. En av dem bär tre killingar, en bär tre brödkakor och en bär en vinlägel.

⁴ De kommer att hälsa vänligt på dig och ge dig två bröd, och du ska ta emot vad de ger.

⁵ Sedan kommer du till Guds Gibeas där filisteernas postering är. Och när du kommer in i staden,

9:26 5 Mos 22:8. **10:1** 5 Mos 9:26, 32:9. **10:1** smort dig Smörjelsen är en invigning till tjänst och ett tecken på den helige Ande (jfr 10:6, 16:13). Paralleller finns bland hetiterna och i Egypten, där farao smorde sina vasaller för att markera sitt beskydd över dem. **10:2** 1 Mos 35:19, 1 Sam 9:5.

träffar du på en skara profeter som är på väg ner från offerhöjden med lyra, tamburin, flöjt och harpa framför sig medan de själva profeterar.

⁶ HERRENS Ande ska komma över dig, och du ska profetera med dem och bli förvandlad till en annan människa.

⁷ När du ser dessa tecken inträffa, gör då vad du finner lämpligt, för Gud är med dig.

⁸ Och du ska gå före mig till Gilgal. Se, jag ska komma ner till dig för att offra brännoffer och gemenskapsoffer. Du ska vänta i sju dagar tills jag kommer till dig och meddelar vad du ska göra.”

⁹ När Saul vände sig om för att gå ifrån Samuel, förvandlade Gud hans hjärta. Alla dessa tecken inträffade samma dag.

¹⁰ När de kom till Gibeon kom en skara profeter emot honom. Då föll Guds Ande över honom, och han profeterade mitt ibland dem.

¹¹ Alla som hade känt Saul förut fick se att han profeterade tillsammans med profeterna, och de sade till varandra: ”Vad har hänt med Kishs son? Är också Saul bland profeterna?”

¹² Men en av männen därifrån svarade: ”Vem är deras far?” Härav uppkom ordspråket: ”Är också Saul bland profeterna?”

¹³ Men när han hade slutat profetera gick han upp på offerhöjden.

¹⁴ Då frågade Sauls farbror honom och hans tjänare: ”Vart gick ni?” ”För att leta efter åsnorna”,

10:5 lyra, tamburin, flöjt och harpa Musik var nära förknippat med det profetiska (2 Kung 3:15, 1 Krön 25:1f). **10:8** 1 Sam 13:8. **10:12** 1 Sam 19:24. **10:14** 1 Sam 14:50.

svarade han. ”Men när vi såg att vi inte kunde hitta dem någonstans, gick vi till Samuel.”

¹⁵ Då sade Sauls farbror: ”Berätta för mig vad Samuel sade till er.”

¹⁶ Saul svarade sin farbror: ”Han talade om för oss att åsnorna hade kommit till rätta.” Men vad Samuel hade sagt om kungadömet berättade han inte för honom.

Kungavalet i Mispá

¹⁷ Samuel kallade samman folket till HERREN i Mispá.

¹⁸ Han sade till Israels barn: ”Så säger HERREN, Israels Gud: Jag förde Israel upp ur Egypten, och jag befriade er från egyptierna och från alla andra kungadömen som förtryckte er.

¹⁹ Men i dag har ni förkastat er Gud, som räddade er ur alla era olyckor och svårigheter, och ni har sagt till honom: Sätt en kung över oss. Så träd nu fram inför HERREN efter era stammar och era släkter.”

²⁰ Därefter lät Samuel alla Israels stammar gå fram. Då träffades Benjamins stam av lotten.

²¹ När han sedan lät släkt efter släkt i Benjamins stam gå fram, träffades Matris släkt av lotten. Därpå träffades Saul, Kishs son, av lotten. Men när de sökte efter honom kunde de inte finna honom.

²² Och de frågade HERREN än en gång: ”Har mannen kommit hit än?” HERREN svarade: ”Se, han gömmer sig bland trossen.”

²³ De sprang dit och hämtade honom, och när han stod bland folket var han huvudet högre än alla andra.

24 Samuel sade till allt folket: "Här ser ni den som HERREN har utvalt. Det finns ingen som han bland allt folket." Då jublade alla och ropade: "Leve kungen!"

25 Samuel förklarade för folket kungadörets rättigheter och skrev upp dem i en bok och lade den inför HERREN. Sedan lät Samuel allt folket gå hem, var och en till sitt.

26 Också Saul begav sig hem, till Gibeon, och en skara stridsmän vilkas hjärtan Gud hade rört följde honom.

27 Men några onda män sade: "Hur ska den där kunna rädda oss?" De föraktade honom och bar inte fram några gåvor till honom. Men han låtsades som om han inte märkte det.

11

Saul besegrar ammoniterna

1 Ammoniten Nahash drog upp och belägrade Jabesh i Gilead. Då sade alla män i Jabesh till Nahash: "Slut förbund med oss, så ska vi tjäna dig."

2 Ammoniten Nahash svarade dem: "På detta villkor ska jag sluta förbund med er: att jag får sticka ut högra ögat på er alla och därmed dra skam över hela Israel."

3 De äldste i Jabesh sade till honom: "Ge oss sju dagars frist, så att vi kan skicka sändebud över hela

10:24 5 Mos 17:15, 2 Sam 21:6, 1 Kung 1:25, 39, 2 Kung 11:12, 2 Krön 23:11. **10:25** 5 Mos 17:14f, 1 Sam 8:11f. **10:25** kungadörets rättigheter Jfr 8:11f. Kungen hade också skyldigheter, se 5 Mos 17:14f.

10:27 1 Sam 11:12, 1 Kung 10:25, 2 Krön 17:5. **11:1** Ammoniten Nahash Betyder "orm". Ammoniterna bodde öster om Jordan och hade anfällt israeliterna tidigare under Jefas tid (se Dom 11).

Israels land. Om då ingen vill hjälpa oss, kommer vi ut till dig.”

⁴ Sändebuden kom till Sauls Gibea och berättade detta för folket. Då brast allt folket ut i gråt.

⁵ Just då kom Saul gående från åkern bakom sina oxar, och Saul frågade: ”Vad är det med folket, eftersom de gråter?” De berättade för honom vad männen från Jabesh hade sagt.

⁶ När Saul hörde detta föll Guds Ande över honom, och han blev mycket vred.

⁷ Han tog ett par oxar och styckade dem och sände omkring styckena med sändebuden över hela Israels land och lät säga: ”Den som inte drar ut efter Saul och Samuel, med hans oxar ska det göras på detta sätt.” Då kom fruktan från HERREN över folket så att de drog ut som en enda man.

⁸ Och Saul inmönstrade dem i Besek, och Israels barn utgjorde då 300 000 och Juda män 30 000.

⁹ De sade till sändebuden som hade kommit: ”Så ska ni säga till männen i Jabesh i Gilead: I morgon ska ni få hjälp, när solen bränner som hetast.” Sändebuden kom och meddelade männen i Jabesh detta, och de blev glada över beskedet.

¹⁰ Då meddelade männen i Jabesh ammoniterna: ”I morgon ska vi komma ut till er, och ni får då göra med oss vad ni finner för gott.”

11:6 Dom 3:10, 6:34, 13:25, 14:6, 1 Sam 10:10. **11:7** Dom 20:1.

11:7 styckade dem och sände omkring Knyter an till hur folket kallades till samling under den mörka domartiden (Dom 19:29).

11:8 Besek Låg troligen på Jordans västra sida, ca 2-3 mil väster om Jabesh i Gilead vilket innebar en ansträngande nattlig ilmarsch (vers 11).

11 Dagen därefter delade Saul upp folket i tre grupper. De trängde in i lägret vid morgonväkten och nergjorde ammoniterna ända tills dagen blev som hetast. De som kom undan blev så kringsspridda att inte två av dem kom undan tillsammans.

12 Då sade folket till Samuel: "Vilka var de som sade: Skulle Saul bli kung över oss? Ta hit dessa män så att vi får döda dem."

13 Men Saul sade: "Denna dag ska ingen dödas, för i dag har HERREN gett seger åt Israel."

14 Samuel sade till folket: "Kom, låt oss gå till Gilgal och förnya kungadömet där."

15 Då gick allt folket till Gilgal och gjorde Saul till kung där inför HERREN i Gilgal. De offrade gemenskapsoffer inför HERRENS ansikte, och Saul och alla Israels män var mycket glada.

12

Samuel talar till folket

1 Samuel sade till hela Israel: "Se, jag har lyssnat till er och till allt ni sagt till mig. Jag har gett er en kung.

2 Nu är det han som ska vara er ledare. Jag är gammal och grå och ni har mina söner bland er. Hittills är det jag som varit er ledare, från min ungdom ända till i dag.

3 Se, här står jag. Vittna nu mot mig inför HERREN och inför hans smorde. Har jag tagit någons oxe, eller har jag tagit någons åsna? Har jag

11:12 1 Sam 10:27, Luk 19:27. **11:13** 1 Sam 14:45, 19:5, 2 Sam 19:22.

12:1 1 Sam 8:7, 22, 11:15. **12:3** 2 Mos 23:8, 4 Mos 16:15, 5 Mos 16:19, 1 Sam 8:3, Apg 20:33.

förtryckt någon eller varit våldsam mot någon? Har jag tagit mutor av någon för att se mellan fingrarna med honom? I så fall ska jag ersätta det.”

⁴ De svarade: ”Du har inte förtryckt oss, du har inte varit våldsam mot oss och inte tagit något från någon.”

⁵ Då sade han till dem: ”HERREN är vittne mot er, och hans smorde är vittne denna dag att ni inte har funnit något hos mig.” De svarade: ”Ja, han är vittne.”

⁶ Samuel sade till folket: ”Det var HERREN som insatte Mose och Aron och förde era fäder upp ur Egyptens land.

⁷ Ställ nu upp er, så att jag kan gå till rätta med er inför HERREN med tanke på alla de rättfärdiga gärningar som HERREN har gjort med er och era fäder.

⁸ När Jakob hade kommit till Egypten ropade era fäder till HERREN, och HERREN sände Mose och Aron som förde era fäder ut ur Egypten och lät dem bosätta sig här på denna plats.

⁹ Men de glömde HERREN sin Gud. Då sålde han dem i Siseras hand, härföraren i Hasor, och i filisteernas hand och i den moabitiske kungens hand, och alla dessa stred mot dem.

¹⁰ Men de ropade till HERREN och sade: Vi har syndat, vi har övergett HERREN och tjänat baalerna och astarterna, men rädda oss nu från våra fienders hand så ska vi tjäna dig.

12:8 1 Mos 46:6, 2 Mos 2:23f, 3:9f, 4:14f, Jos 24:5.
4:1f, 10:6f, 13:1, Ps 44:13.

12:9 Dom 3:12f,

12:10 Dom 10:10.

11 Då sände HERREN Jerubbaal, Bedan, Jefta och Samuel och räddade er från era fiender runt omkring, och ni fick bo i trygghet.

12 Men när ni såg Nahash, ammoniternas kung, komma emot er, sade ni till mig: Nej, en kung måste regera över oss – trots att HERREN er Gud är er kung.

13 Se, här är nu den kung som ni har valt, som ni bad om. HERREN har nu satt en kung över er.

14 Om ni fruktar HERREN och tjänar honom och hör hans röst och inte är upproriska mot HERRENS befallning, då ska både ni och kungen som regerar över er följa HERREN er Gud.

15 Men om ni inte hör HERRENS röst utan är upproriska mot HERRENS befallning, då ska HERRENS hand vara mot er liksom mot era fäder.

16 Ställ nu upp er och se det stora som HERREN ska göra inför era ögon.

17 Nu är det tiden för veteskörden, men jag ska ropa till HERREN att han ska låta det åska och regna. Då ska ni förstå och se hur mycket ont ni gjorde i HERRENS ögon när ni begärde en kung.”

18 Samuel ropade till HERREN, och HERREN lät det åska och regna den dagen.

Då greps folket av stor fruktan för HERREN och för Samuel.

19 Och allt folket sade till Samuel: ”Be till HERREN din Gud för dina tjänare så att vi inte dör, eftersom

12:11 Dom 6:11f, 11:1f, 1 Sam 7:5f. **12:11** Bedan Okänt namn. Andra handskrifter (Septuaginta): ”Barak” (jfr vers 9, Dom 4:6f).

12:12 1 Sam 8:5f, 19f. **12:13** 1 Sam 10:19. **12:17** 1 Sam 8:6.

12:17 tiden för veteskörden Vid pingst i maj då det sällan regnar i Israel (jfr Ords 26:1).

vi till alla våra andra synder lagt det onda att vi begärde en kung.”

²⁰ Samuel sade till folket: ”Var inte rädda. Ni har gjort allt detta onda, men vik bara inte av från HERREN utan tjäna HERREN av hela ert hjärta.

²¹ Vik inte av för att följa tomma avgudar som varken kan hjälpa eller befria, för de är bara tomhet.

²² För sitt stora namns skull ska HERREN inte förskjuta sitt folk, eftersom HERREN har bestämt sig för att göra er till sitt folk.

²³ Aldrig att jag skulle synda så mot HERREN att jag slutar be för er. Jag vill i stället lära er den goda och rätta vägen.

²⁴ Se bara till att ni fruktar HERREN och tjänar honom troget av hela ert hjärta, för se, han har gjort stora ting med er.

²⁵ Men om ni gör det som är ont ska både ni och er kung förgås.”

13

Kriget mot filisteerna

¹ Saul hade nu varit kung ett år. När han regerade över Israel det andra året

² valde han ut 3 000 män åt sig ur Israel. Själv hade Saul 2 000 hos sig i Mikmas och i Betels bergsbygd, och 1 000 var hos Jonatan i Gibea i

12:19 begärde en kung Hebr. sheól mélech, jfr ”kung Saul” (Shaúl mélech). **12:20** 5 Mos 6:5. **12:21** 5 Mos 4:28, Jes 41:29, 44:9f, Hab 2:18. **12:22** Ps 100:3. **13:1** hade nu varit kung i ett år Vissa Septuagintahandskrifter: ”var trettio år när han blev kung”. Enligt Apg 13:21 regerade han i fyrtio år, kanske ca 1050-1010 f Kr.

Benjamin. Men resten av folket hade han låtit gå hem, var och en till sin boning.

³ Jonatan angrep filisteernas utpost i Geba, och filisteerna fick höra det. Men Saul lät blåsa i horn över hela landet och säga: "Hör, hebreer!"

⁴ Så fick hela Israel höra att Saul hade angripit filisteernas utpost och att Israel nu var hatade av filisteerna.

Folket kallades samman för att följa Saul till Gilgal.

⁵ Filisteerna samlades då för att strida mot Israel med 30 000 vagnar och 6 000 ryttare och fotfolk så talrikt som sanden på havets strand. De drog upp och slog läger vid Mikmas öster om Bet-Aven.

⁶ När israeliterna insåg att de var i nöd eftersom folket var trängt, gömde de sig i grottor, snår och klippor, i valv och i gropar.

⁷ Några av hebreerna gick över Jordan in i Gads och Gileads land.

Men Saul var kvar i Gilgal, och allt folket som följde honom bävade.

⁸ Han väntade i sju dagar, den bestämda tid som Samuel hade angett. Men när Samuel inte kom till Gilgal, började folket skingras och gå ifrån honom.

⁹ Då sade Saul: "För fram brännoffret och gemenskapsoffret till mig." Därefter offrade han brännoffret.

13:3 Jonatan Betyder "Herren har gett". Kronprins som hjälpte David att bli kung (23:17). **13:3** Geba Betyder "höjden" och ligger drygt en halvmil norr om Sauls Gibea. **13:5** 30 000 vagnar Vissa Septuagintahandskrifter och Peshitta: "3 000 vagnar" (med två ryttare eller vagnskämpar per vagn, totalt 6 000). **13:6** valv Annan Översättning: "gravkammare". **13:8** 1 Sam 10:8.

10 Men just när han hade slutat offra kom Samuel. Då gick Saul och mötte honom för att hälsa honom.

11 Men Samuel frågade: "Vad har du gjort?" Saul svarade: "När jag såg hur folket skingrades och gick ifrån mig och du inte kom under den bestämda tiden, medan filisteerna samlades vid Mikmas,

12 tänkte jag: Nu kommer filisteerna ner mot mig här i Gilgal, och jag har fortfarande inte bett om HERRENS hjälp. Då tog jag mod till mig och offrade brännoffret."

13 Samuel sade: "Du har handlat dåraktigt. Du har inte hållit det bud som HERREN din Gud har gett dig. Om du hade gjort det, skulle HERREN ha befäst ditt kungadöme över Israel för all framtid.

14 Men nu ska ditt kungadöme inte bestå. HERREN har sökt sig en man efter sitt hjärta och utsett honom till furste över sitt folk. Men du har inte hållit vad HERREN befallt dig."

15 Därefter bröt Samuel upp och gick från Gilgal till Gibeon i Benjamin. Men Saul inmönstrade folket som fanns hos honom, det var omkring sexhundra man.

16 Saul och hans son Jonatan stannade i Geba i Benjamin med folket som fanns hos dem, medan filisteerna hade slagit läger vid Mikmas.

17 En skara drog ut ur filisteernas läger för att härja. Den var uppdelad i tre grupper. En tog vägen mot Ofra i Shuals område,

13:14 1 Sam 15:28, Ps 89:20f, Apg 13:22. **13:15** 1 Sam 14:2. **13:16** Geba ... Mikmas De två orterna ligger på 2 km avstånd och skiljs åt av en ravin som kan korsas genom "passet vid Mikmas" (vers 23).

¹⁸ en tog vägen mot Bet-Horon och en grupp tog vägen till det område som vette mot Seboimdalen, åt öknens till.

¹⁹ Det fanns ingen smed i hela Israels land, eftersom filisteerna var rädda att hebreerna skulle göra sig svärd eller spjut.

²⁰ Därför måste varje israelit gå ner till filisteerna om han ville vässa sin lie, sin plogbill, sin yxa eller sin skära.

²¹ Och priset för slipning var en pim för skärorna och plogbillarna och en tredjedels sikel för gafflarna och yxorna och för att få en udd påsatt.

²² Det innebar att när striden skulle börja hade inte en enda av Sauls och Jonatans män något svärd eller spjut. Det var bara Saul själv och hans son Jonatan som hade sådana.

²³ Men filisteerna lät en förpost rycka fram till passet vid Mikmas.

14

Jonatans hjältedåd

¹ En dag sade Sauls son Jonatan till sin väpnare: ”Kom, så går vi över till filisteernas förpost där på andra sidan.” Men detta talade han inte om för sin far.

² Saul befann sig då vid Gibeas gräns, under granatträdet i Migron, och folket som var med honom utgjorde omkring sexhundra man.

³ Ahia, son till Ahitub, som var bror till I-Kabod, son till Pinehas, son till Eli, HERRENS präst i Shilo,

13:19 Dom 5:8. **13:21** en pim Två tredjedels sikel silver eller drygt 7 gram, ett högt pris för enkla jordbrukare. **14:2** 1 Sam 13:15. **14:3** 1 Sam 4:19f.

bar då efoden. Och folket visste inte att Jonatan hade gett sig av.

⁴ Men i passet där Jonatan försökte gå över för att komma till filisteernas förpost fanns en klippa på vardera sidan. Den ena hette Boses och den andra Sene.

⁵ Den ena klippan reste sig i norr mitt emot Mikmas, den andra i söder mitt emot Geba.

⁶ Jonatan sade till sin väpnare: "Kom, vi går över till de där oomskurnas förpost. Kanske kommer HERREN att göra något för oss. För inget hindrar HERREN att ge seger genom några få lika väl som genom många."

⁷ Hans väpnare svarade: "Gör allt du har i sinnet. Gå du! Jag följer dig vart du vill."

⁸ Då sade Jonatan: "Bra, vi ska gå över till männen där och visa oss för dem."

⁹ Om de säger till oss: "Stå stilla tills vi kommer fram till er", då ska vi stanna där vi är och inte klättra upp till dem.

¹⁰ Men om de säger: "Kom upp hit till oss", då ska vi gå upp dit, för då har HERREN gett dem i vår hand. Detta ska vara tecknet för oss."

¹¹ När båda två nu blev synliga för filisteernas förpost sade filisteerna: "Se! Hebreerna kryper fram ur hålorna där de gömt sig."

¹² Förpostens manskap ropade till Jonatan och hans väpnare: "Kom upp till oss, så ska vi lära er!" Då sade Jonatan till sin väpnare: "Kom med upp efter mig, för HERREN har gett dem i Israels hand."

14:4 1 Sam 13:23.

14:6 Dom 7:4, 7, 2 Krön 14:11.

14:9

1 Mos 24:12f.

14:11 1 Sam 13:6.

13 Jonatan klättrade upp på händer och fötter, och hans väpnare följde honom. Och filisteerna föll framför Jonatan, och hans väpnare gick efter honom och gav dem dödsstöten.

14 I det första anfallet nergjorde Jonatan och hans väpnare omkring tjugo man längs ungefär ett halvt plogland.

15 Då spred sig skräck i lägret på fältet och bland allt folket. Förposten och de som gått ut på härjningståg började också darra. Marken skakade och det spreds en skräck från Gud.

Filisteernas nederlag

16 Sauls väktare i Gibeon i Benjamin fick se att mängden skingrades och att man irrade hit och dit.

17 Då sade Saul till folket som han hade hos sig: "Räkna folket och se vem som har lämnat oss." När de gjorde så, upptäckte de att Jonatan och hans väpnare inte var där.

18 Då sade Saul till Ahia: "Hämta Guds ark!" Guds ark fanns nämligen på den tiden hos israeliterna.

19 Medan Saul talade med prästen ökade förvirringen i filisteernas läger. Då sade Saul till prästen: "Dra tillbaka din hand."

20 Saul och allt folket som var med honom samlades och drog till stridsplatsen. Och se, den ene hade lyft sitt svärd mot den andre. Förvirringen var mycket stor.

14:13 3 Mos 26:7f. **14:14** ett halvt plogland Halva den yta som ett par oxar kunde ploga upp på en dag, kanske motsvarande ett halvt tunnland eller 50 x 50 meter. Grundtexten är svårtolkad. **14:15**

1 Mos 35:5, 2 Mos 14:24f, 1 Sam 7:10, 2 Kung 7:6, Ps 76:13. **14:18**

1 Sam 4:3f. **14:20** Dom 7:22, 2 Krön 20:23.

²¹ De hebreer som sedan gammalt lydde under filisteerna och som hade dragit upp med dem och fanns här och där i lägret, också de gick nu över till israeliterna som var med Saul och Jonatan.

²² Och när de israeliter som hade gömt sig i Efraims bergsbygd hörde att filisteerna flydde, satte också alla dessa efter dem och stred mot dem.

²³ Så räddade HERREN Israel den dagen, och striden fortsatte ända bortom Bet-Aven.

Sauls förbud

²⁴ Fastän Israels män den dagen hade drivits hårt, band Saul folket med denna ed: "Förbannad är den som äter något före kvällen när jag fått hämnd på mina fiender." Ingen bland folket smakade då någon mat.

²⁵ Och allt folket kom in i skogen, där det låg honung på marken.

²⁶ Men när folket kom in i skogen och såg den utflutna honungen vågade ingen föra handen till munnen, eftersom folket var rädda för eden.

²⁷ Jonatan däremot hade inte hört när hans far band folket med eden, så han räckte ut staven som han hade i handen och doppade dess ände i honungskakan och förde handen till munnen. Då klarnade hans ögon.

²⁸ Men en man ur folket sade till honom: "Din far har bundit folket med en ed och sagt: Förbannad är den som äter något i dag. Därför är folk utmattade."

14:25 in i skogen Annan Översättning (så Septuaginta): "fram till bikakor" (även i vers 26).

29 Jonatan svarade: "Min far har dragit olycka över landet. Se hur klara mina ögon blev när jag smakade lite av honungen.

30 Tänk om folket i dag hade fått äta sig mätta av bytet de fann hos sina fiender! Hur mycket större skulle då inte filisteernas nederlag ha blivit!"

31 Men den dagen slog de filisteerna och förföljde dem från Mikmas till Ajalon. Sedan var folket mycket utmattat.

32 De kastade sig över bytet och tog får, oxar och kalvar och slaktade dem på marken och åt köttet med blodet i.

33 Man berättade det för Saul och sade: "Se, folket syndar mot HERREN genom att äta kött med blodet i." Då sade han: "Ni har handlat trolöst. Vältra nu fram en stor sten till mig!"

34 Sedan sade Saul: "Gå ut bland folket och säg till dem: Var och en ska föra hit sin oxe och sitt får till mig och slakta dem här och äta. Synd inte mot HERREN genom att äta köttet med blodet i!" Under natten förde var och en bland folket själv fram sina oxar och slaktade dem där.

35 Och Saul byggde ett altare åt HERREN. Det var det första altaret som han byggde åt HERREN.

36 Saul sade: "Låt oss dra ner i natt och förfölja filisteerna och plundra dem ända tills det blir ljus i morgon. Vi ska inte lämna en enda av dem kvar." De svarade: "Gör vad du anser är rätt." Men prästen sade: "Låt oss träda fram hit till Gud."

14:31 från Mikmas till Ajalon Ca tre mil västerut, mot filisteernas hemland på Gazaremsan. **14:33** 1 Mos 9:4, 3 Mos 3:17, 7:26f, 17:10f, 19:26, 5 Mos 12:16, 23f, 15:23.

37 Då frågade Saul Gud: "Ska jag dra ner och förfölja filisteerna? Vill du ge dem i Israels hand?" Men han gav honom inte något svar den dagen.

38 Då sade Saul: "Kom fram hit, alla ni som är ledare för folket, så att vi får veta och se vad det är för en synd som har begåtts i dag.

39 Så sant HERREN lever, han som har räddat Israel: Om det så vore min son Jonatan, måste han dö." Men ingen bland folket svarade honom.

40 Då sade han till hela Israel: "Ställ er på ena sidan, så ska jag och min son Jonatan ställa oss på andra sidan." Folket svarade Saul: "Gör vad du anser är rätt."

41 Saul sade till HERREN, Israels Gud: "Låt sanningen komma fram." Då träffades Saul och Jonatan av lotten, och folket gick fritt.

42 Saul sade: "Kasta lott mellan mig och min son Jonatan." Och Jonatan träffades av lotten.

43 Saul sade till Jonatan: "Berätta för mig vad du gjort." Då berättade Jonatan för honom: "Med änden av staven i min hand tog jag lite honung och smakade på den. Här är jag. Ska jag nu dö?"

44 Saul svarade: "Må Gud straffa mig både nu och i framtiden: Du måste dö, Jonatan."

45 Men folket sade till Saul: "Skulle Jonatan dö, han som vann denna stora seger åt Israel? Aldrig! Så sant HERREN lever, inte ett hår från hans huvud ska falla till jorden, för han har gjort detta i dag med Guds hjälp." Så friade folket Jonatan, han behövde inte dö.

46 Saul drog hem utan att förfölja filisteerna mer, och filisteerna begav sig hem till sitt.

Sauls strider och släktförhållanden

47 När Saul hade tagit över kungamakten i Israel förde han krig mot alla sina fiender runt omkring: mot Moab, ammoniterna, Edom, kungarna i Soba och filisteerna. Vart han än vände sig segrade han.

48 Han gjorde mäktiga ting och slog amalekiterna och befriade Israel från dess plundrare.

49 Sauls söner var Jonatan, Jishvi och Malki-Shua. Av hans båda döttrar hette den äldre Merab och den yngre Mikal.

50 Sauls hustru hette Ahinoam, Ahimaas dotter. Hans överbefälhavare hette Abner, son till Ner, som var Sauls farbror.

51 Sauls far Kish och Abners far Ner var nämligen söner till Abiel.

52 Kriget mot filisteerna rasade häftigt så länge Saul levde. Och närhelst Saul såg en stark och stridsduglig man, tog han honom i sin tjänst.

15

Sauls seger över amalekiterna

1 Samuel sade till Saul: ”Det var mig HERREN sände att smörja dig till kung över sitt folk Israel. Hör nu HERRENS ord.

14:47 runt omkring De uppräknade folken bor i sydöst, öst, söder, norr och sydväst om Israel. **14:49** 1 Sam 31:2, 1 Krön 8:33, **14:51** 1 Sam 9:1. **15:1** 1 Sam 9:15f, 10:1.

² Så säger HERREN Sebaot: Jag ska straffa Amalek för det han gjorde mot Israel, när han ställde sig i vägen för honom då han drog upp ur Egypten.

³ Dra ut och slå amalekiterna och vig allt de har åt förintelse. Skona dem inte utan döda både män och kvinnor, barn och spädbarn, kor och får, kameler och åsnor.”

⁴ Saul kallade samman folket och inmönstrade dem i Telaim: 200 000 man fotfolk och dessutom 10 000 man från Juda.

⁵ När Saul kom till Amaleks stad ordnade han ett bakhåll i dalen.

⁶ Han sade till keniterna: ”Skilj er från amalekiterna och dra bort så att jag inte utrotar er tillsammans med dem. Ni visade ju barmhärtighet mot alla Israels barn när de drog ut ur Egypten.” Då skilde sig keniterna från amalekiterna.

⁷ Sedan slog Saul amalekiterna från Havila ända fram emot Shur, som ligger öster om Egypten.

⁸ Han tillfångatog Amaleks kung Agag levande och vigde allt folket åt förintelse med svärd.

⁹ Men Saul och folket skonade Agag och det bästa och det näst bästa av fåren, korna och lammen, kort sagt, allt som var av värde. Det ville de inte

15:2 2 Mos 17:8f, 5 Mos 25:17f. **15:2** Amalek Israeliternas arvfände ”från släkte till släkte” (se 2 Mos 17:16, 5 Mos 25:17f). **15:3** Jos 6:17f, 1 Sam 22:19. **15:3** vig Hebr. charám innebar att överlåta något åt Herren och avskilja det från människornas värld, ofta genom förintelse. **15:4** Telaim Låg i närheten av Sif (Jos 15:24), söder om Hebron nära israeliternas södra gräns. **15:6** 4 Mos 10:29, 24:21, Dom 1:16, 4:11. **15:6** keniterna Sydlig nomadstam besläktad med Moses svärfar (Dom 1:16, 4:11). **15:7** 1 Mos 25:18. **15:8** 4 Mos 24:7.

viga åt förintelse. All boskap däremot som var dålig och värdelös vigde de åt förintelse.

Saul förkastas

¹⁰ Då kom HERRENS ord till Samuel:

¹¹ ”Jag ångrar att jag gjort Saul till kung, för han har vänt sig från mig och inte utfört mina befallningar.” Det bedrövade Samuel och han ropade till HERREN hela den natten.

¹² Tidigt på morgonen steg Samuel upp och gick för att möta Saul. Man berättade för Samuel att Saul hade kommit till Karmel och där rest en minnesstod åt sig, och sedan svängt av och fortsatt ner till Gilgal.

¹³ När Samuel kom till Saul, sade Saul: ”HERREN välsigne dig! Jag har nu utfört HERRENS befallning.”

¹⁴ Men Samuel sade: ”Vad är det då för bråkande av får som ljuder i mina öron, och vad är det för råmande av kor som jag hör?”

¹⁵ Saul svarade: ”De tog med dem från amalekiterna. Folket skonade det bästa av fåren och korna för att offra åt HERREN din Gud. Men det andra har vi vigt åt förintelse.”

¹⁶ Då sade Samuel till Saul: ”Sluta! Jag ska tala om för dig vad HERREN sade till mig i natt.” Saul sade till honom: ”Tala.”

¹⁷ Samuel sade: ”Var det inte när du var liten i dina egna ögon som du blev ett huvud för Israels stammar och HERREN smorde dig till kung över Israel?”

15:11 1 Mos 6:6f. **15:12** Karmel By drygt en mil söder om Hebron (jfr 25:2), inte berget Karmel i nordvästra Israel. **15:17** 1 Sam 9:21, 10:1.

18 HERREN sände i väg dig och sade: Gå och vig dessa syndare, amalekiterna, åt förintelse och strid mot dem tills du gjort slut på dem.

19 Varför har du då inte lyssnat till HERRENS röst utan kastat dig över bytet och gjort det som är ont i HERRENS ögon?”

20 Saul svarade Samuel: ”Jag har ju lyssnat till HERRENS röst och gått den väg som HERREN har sänt mig på. Jag har fört hit Agag, Amaleks kung, och vigt amalekiterna åt förintelse.

21 Men folket tog av bytet får och kor, det bästa av det som skulle vigas åt förintelse, för att offra det åt HERREN din Gud i Gilgal.”

22 Då sade Samuel: ”Behagar det HERREN med brännoffer och slaktoffer lika mycket som att man lyssnar till HERRENS röst? Se, lydnad är bättre än offer och lyhörddhet bättre än baggars fett,

23 för upproriskhet är trolldomssynd och trots är synd och avgudereri. Eftersom du har förkastat HERRENS ord har han förkastat dig som kung.”

24 Saul sade till Samuel: ”Jag har syndat genom att inte lyda HERRENS befallning och dina ord. Jag var rädd för folket och lyssnade till dem.

25 Men förlåt mig nu min synd och vänd tillbaka med mig, så att jag får tillbe HERREN.”

26 Samuel sade till Saul: ”Jag vill inte vända tillbaka med dig, för du har förkastat HERRENS ord och HERREN har förkastat dig: du är inte längre kung över Israel.”

²⁷ När Samuel vände sig om för att gå, grep han tag i hörnet på hans mantel, och den revs sönder.

²⁸ Samuel sade till honom: ”HERREN har i dag ryckt Israels kungarike från dig och gett det till en annan som är bättre än du.

²⁹ Och den Härlige i Israel ljuger inte och ångrar sig inte, för han är inte en människa som ångrar sig.”

³⁰ Saul svarade: ”Jag har syndat. Visa mig nu ändå den äran inför de äldste i mitt folk och inför Israel att du går tillbaka tillsammans med mig, så att jag får tillbe HERREN din Gud.”

³¹ Då gick Samuel tillbaka med Saul, och Saul tillbad HERREN.

³² Samuel sade: ”För hit Agag till mig, Amaleks kung.” Då gick Agag med glad min fram till honom och sade: ”Dödens bitterhet är visst förbi!”.

³³ Men Samuel sade: ”Så som ditt svärd har gjort kvinnor barnlösa, så ska din mor bli barnlös bland kvinnor.” Sedan högg Samuel Agag i stycken inför HERREN i Gilgal.

³⁴ Sedan begav sig Samuel till Rama och Saul drog upp till sitt hem i Sauls Gibeon.

³⁵ Samuel ville inte se Saul mer så länge han levde, för Samuel sörjde över Saul. Och HERREN ångrade att han hade gjort Saul till kung över Israel.

16

David smörjs till kung

15:27 grep han tag i hörnet på hans mantel Troligen kung Saul som grep profeten Samuels mantel, vilket innebar en vädjan (jfr Sak 8:23). **15:28** 1 Sam 28:17. **15:29** 4 Mos 23:19, Ps 33:4.

15:32 med glad min Annan översättning: ”i bojor”, ”darrande” (så Septuaginta).

¹ HERREN sade till Samuel: "Hur länge tänker du sörja över Saul? Jag har förkastat honom som kung över Israel. Fyll ditt horn med olja och ge dig av. Jag ska sända dig till betlehemiten Ishai, för jag har utsett en av hans söner åt mig till kung."

² Samuel svarade: "Hur ska jag kunna gå dit? Om Saul får höra det dödar han mig." HERREN svarade: "Ta med dig en kviga och säg: Jag har kommit för att offra åt HERREN."

³ Sedan ska du bjuda in Ishai till offret, och då ska jag låta dig veta vad du ska göra så att du smörjer åt mig den jag visar dig."

⁴ Samuel gjorde som HERREN sade och kom till Betlehem. Men de äldste i staden blev förskräckta när de mötte honom och frågade: "Kommer du med frid?"

⁵ Han svarade: "Ja, med frid. Jag har kommit för att offra åt HERREN. Helga er och kom med mig till offret." Och han helgade Ishai och hans söner och bjöd dem till offret.

⁶ När de kom dit och han fick se Eliab, tänkte han: "Det är säkert HERRENS smorde som står här inför HERREN."

⁷ Men HERREN sade till Samuel: "Se inte på hans yttre och hans resliga gestalt. Jag har förkastat honom, för det går inte efter vad en människa ser."

16:1 1 Sam 15:26, 17:12, Apg 13:22. **16:3** bjuda in Ishai till offret Ett gemenskapsoffer innebar att man offrade djurets inälvor på altaret åt Gud (3 Mos 7:11f) och sedan delade på resten vid en offerfest. **16:5** 1 Mos 35:2, 2 Mos 19:10. **16:6** 1 Sam 17:13f. **16:6** Eliab ... Abinadab ... Shamma Betyder "min Gud är far", "min far är furstlig" och "ödeläggelse". **16:7** 5 Mos 10:17, 1 Krön 28:9, 20:12, Luk 16:15, Apg 10:34.

En människa ser det som är för ögonen, men HERREN ser till hjärtat.”

⁸ Då kallade Ishai på Abinadab och lät honom gå fram inför Samuel. Men Samuel sade: ”HERREN har inte utvalt honom heller.”

⁹ Då lät Ishai sin son Shamma gå fram, men Samuel sade: ”HERREN har inte utvalt honom heller.”

¹⁰ På så sätt lät Ishai sju av sina söner gå fram inför Samuel. Men Samuel sade till Ishai: ”HERREN har inte utvalt någon av dem.”

¹¹ Och han frågade honom: ”Är det här alla pojkar du har?” Han svarade: ”Den yngste är kvar, men han vaktar fåren.” Då sade Samuel till Ishai: ”Sänd bud och hämta honom, för vi sätter oss inte förrän han kommer hit.”

¹² Ishai sände då bud och hämtade David. Han hade röda kinder och vackra ögon och såg bra ut. ”Gå fram och smörj honom”, sade HERREN, ”för han är det.”

¹³ Då tog Samuel sitt oljehorn och smorde honom mitt ibland hans bröder. Och HERRENS Ande kom över David från den dagen och framöver. Sedan bröt Samuel upp och gick till Rama.

David kommer till Sauls hov

16:11 2 Sam 7:8, Ps 78:70f, 89:20f. **16:11** vaktar fåren Utifrån sina erfarenheter som herde skrev David Ps 23 (se även 17:34f).

16:12 David Betyder ”älskad” (jfr 18:1, Ps 18:20). Född ca 1040 f Kr, troligen smord på 1020-talet f Kr. **16:12** röda kinder Annan översättning: ”rött hår”. **16:13** 1 Sam 11:6. **16:13** smorde Uttryck för invigning till tjänst, beskydd och den helige Ande. Som Herrens smorde var David en förebild till Messias, Davids son (Matt 20:30, 21:9, Apg 10:38).

14 Men HERRENS Ande vek från Saul, och han plågades av en ond ande från HERREN.

15 Sauls tjänare sade till honom: ”Se, en ond ande från Gud plågar dig.

16 Så vår herre bör säga till sina tjänare här inför dig att söka upp en man som kan spela harpa. När den onda anden från Gud kommer över dig kan han spela och så blir det bättre med dig.”

17 Då sade Saul till sina tjänare: ”Hitta åt mig en man som är skicklig att spela och för hit honom till mig.”

18 En av tjänarna svarade: ”Jag har sett att betlehemiten Ishai har en son som kan spela, en djärv och duktig stridsman och en begåvad talare. Dessutom ser han bra ut och HERREN är med honom.”

19 Saul sände då bud till Ishai och lät säga: ”Skicka mig din son David som vaktar fåren.”

20 Då tog Ishai en åsna lastad med bröd, en lägel vin och en killing och skickade det med sin son David till Saul.

21 Så kom David till Saul och trädde i tjänst inför honom, och Saul tyckte så mycket om honom att han fick bära Sauls vapen.

22 Saul sände bud till Ishai och lät säga: ”Låt David stanna i min tjänst, för han har funnit nåd för mina ögon.”

16:14 ond Annan översättning: ”sorgsen” (även i 16:15 och 23).

16:16 en man som kan spela Hovmusiker var vanliga i de större rikenas kungapalats. Musik förknippades med positivt andligt inflytande (2 Kung 3:15, Ps 33:1f, 81:3). **16:16** harpa Annan översättning: ”lyra” (med eller utan resonanslåda bakom strängarna).

²³ När så anden från Gud kom över Saul brukade David ta harpan och spela. Då fick Saul lindring och blev bättre, och den onda anden lämnade honom.

17

David och Goliat

¹ Filisteerna samlade sina härar till strid. De samlades vid det Soko som hör till Juda och slog läger mellan Soko och Aseka, vid Efes-Dammin.

² Saul och Israels män hade också samlats och slagit läger i Terebintdalen. De ställde upp sig till strid mot filisteerna.

³ Filisteerna stod på det ena berget och israeliterna stod på det andra berget, med dalen mellan sig.

⁴ Då kom det fram en kämpe vid namn Goliat från Gat ur filisteernas led. Han var sex alnar och ett kvarter lång.

⁵ På huvudet bar han en kopparhjälm, och han var klädd i en fjällpansarskjorta. Pansaret var av koppar och vägde femtusen siklar.

⁶ Han hade benskenor av koppar och ett kastspjut av koppar på ryggen.

17:1 Soko och Aseka Gränsby mot Filisteer drygt 2 mil väster om Betlehem, samt strategisk fästning en halv mil norr om Soko. Terebintdalen (vers 2) låg ca 3 km öster om Soko. **17:4** Jos 11:22.

17:4 sex alnar och ett kvarter Ca 3 meter. Andra handskrifter (Qumran, Septuaginta, Josefus): "fyra alnar och ett kvarter" (ca 2 meter). **17:5** pansaret av koppar vägde femtusen siklar Drygt 50 kg. **17:6** kastspjut Annan översättning: "kroksabel" (även i vers 45).

7 Hans spjutskafth liknade en vävbom och hans spjutspets var av järn och vägde sexhundra siklar. Hans sköldbärare gick framför honom.

8 Och han stod och ropade till Israels här: ”Varför drar ni ut och ställer upp er till strid? Är inte jag en filisté och ni Sauls tjänare? Välj er en man som kommer ner hit till mig.

9 Klarar han att strida mot mig och slå mig, så ska vi vara era slavar. Men om jag besestrar och slår honom, så ska ni vara våra slavar och tjäna oss.”

10 Filisténer fortsatte: ”Jag har i dag hånat Israels här. Ge mig en man så att vi får slåss!”

11 När Saul och hela Israel hörde vad filisténer sade, blev de förfärade och skräckslagna.

David i Sauls läger

12 David var son till en efratit från Betlehem i Juda som hette Ishai och hade åtta söner. Ishai var på Sauls tid en gammal man och hade nått hög ålder.

13 Hans tre äldsta söner hade dragit ut med Saul i kriget. De tre sönerna som drog ut i kriget hette Eliab, den förstfödde, Abinadab, hans andre son, och Shamma, den tredje.

14 David var den yngste. De tre äldsta hade följt med Saul.

15 Men David gick ibland hem från Saul för att vakta sin fars får i Betlehem.

17:7 2 Sam 21:19, 1 Krön 20:5. **17:7** hans spjutspets var av järn och vägde sexhundra siklar Drygt 6 kg. Järnvapen var en fruktad teknisk överlägsenhet på filisténeras sida. **17:12** 1 Sam 16:1. **17:13** 1 Sam 16:6f. **17:14** 1 Sam 16:11.

16 Filistén kom fram både morgon och kväll. I fyrtio dagar steg han fram och ställde sig där.

17 Nu sade Ishai en gång till sin son David: ”Var snäll och ta en efa rostade ax och de här tio bröden och spring med det till dina bröder i lägret.

18 De här tio ostarna ska du ta med till deras befälhavare. Se efter om det är väl med dina bröder och ta med något livstecken från dem.

19 Tillsammans med Saul och alla Israels män är de i Terebintdalen och strider mot filisteerna.”

20 David steg upp tidigt nästa morgon. Han lämnade fåren åt en som skulle vakta dem och tog med sig det han skulle och gav sig i väg, så som Ishai hade sagt till honom. När han kom fram till vagnborgen skulle hären just dra ut till strid, och folket höjde härskri.

21 Israel och filisteerna ställde upp sig i slagordning mot varandra.

22 David lämnade ifrån sig sakerna han hade åt trossvaktaren och skyndade bort till hären. När han kom dit hälsade han på sina bröder.

23 Medan han talade med dem, se, då steg kämpen som hette Goliat, filistén från Gat, fram ur filisteernas här och talade på samma sätt som förut. Och David hörde det.

24 När Israels män såg Goliat, blev de alla mycket rädda och flydde för honom.

25 Israels män sade: ”Ser ni den mannen som stiger fram där? Han kommer för att håna Israel.

17:17 en efa rostade ax Ca 22 liter, vilket räckte ungefär en vecka för tre personer. 17:20 gav sig i väg En vandring om ca två mil från Betlehem västerut till Terebintdalen. 17:20 vagnborgen Annan översättning: ”(det runda) lägret”.

Men den som slår honom ska kungen ge stor rikedom. Han ska få kungens dotter, och hans fars hus ska han göra fritt från skatt i Israel.”

²⁶ David frågade männen som stod bredvid honom: ”Vad skulle den få som slår ner den där filistén och tar bort skammen från Israel? Vem är den där oomskurne filistén att håna den levande Gudens här?”

²⁷ Då upprepade de för honom vad som hade sagts, och de sade: ”Detta får den som slår ner honom.”

²⁸ Hans äldste bror Eliab hörde hur han talade med männen, och han blev rasande på David och sade: ”Varför har du kommit hit? Till vem har du lämnat bort den lilla fårhjorden i öknen? Jag känner ditt övermod och ditt onda hjärta. Du har kommit för att se på striden.”

²⁹ David svarade: ”Vad har jag nu gjort? Det var ju bara en fråga.”

³⁰ Sedan vände han sig bort från honom till en annan och frågade samma sak, och han fick samma svar som förut.

³¹ Man hörde vad David sade och berättade det för Saul, som lät hämta honom.

³² David sade till Saul: ”Låt ingen tappa modet. Din tjänare ska gå och strida mot den där filistén.”

³³ Saul sade till David: ”Inte kan du gå och strida mot den filistén! Du är ju bara en pojke, och han har varit krigare ända från ungdomen.”

³⁴ Men David svarade: ”Din tjänare har gått i vall med sin fars får. Kom det ett lejon eller en björn och tog ett får ur hjorden,

³⁵ så följde jag efter vilddjuret och slog ner det och räddade fåret ur munnen på det. Om vilddjuret då reste sig mot mig, så grep jag det i manen och slog det och dödade det.

³⁶ Din tjänare har slagit både lejon och björn. Det ska gå den där oomskurne filistén som det gick vartenda ett av djuren, för han har hånat den levande Gudens här.”

³⁷ David sade vidare: ”HERREN som räddade mig från lejon och björn, han ska också rädda mig från den där filistén.” Då sade Saul till David: ”Gå, och må HERREN vara med dig.”

³⁸ Och Saul klädde David i sina egna kläder och satte en kopparhjälm på hans huvud och satte på honom ett pansar.

³⁹ David band Sauls svärd om sig utanpå kläderna och försökte gå med det, för han hade aldrig provat något sådant. Men David sade till Saul: ”Jag kan inte gå med det här, för jag är inte van vid det.” Så han tog av sig det.

⁴⁰ Han tog sin stav i handen, valde ut åt sig fem släta stenar ur bäcken, lade dem i fickan på sin herdeväska och tog sin slunga i handen. Så gick han fram mot filistén.

⁴¹ Samtidigt gick filistén framåt och kom allt närmare David, och hans sköldbärare gick framför honom.

⁴² När filistén såg upp och fick se David föraktade han honom, för David var bara en pojke, rödkindad

17:40 slunga Ett enkelt men dödligt vapen (Dom 20:16, 2 Kung 3:25) som bestod av en läderrem med en ficka. Assyriska slungstenar som hittats i Lakish är knytnävsstora (upp till 7 cm). **17:42** 1 Sam 16:12.

och vacker.

⁴³ Han sade till David: ”Tycker du jag är en hund, eftersom du kommer mot mig med käppar?” Och han förbannade David vid sina gudar.

⁴⁴ Sedan sade filistéén till David: ”Kom hit till mig, så ska jag ge ditt kött åt himlens fåglar och markens djur.”

⁴⁵ David svarade filistéén: ”Du kommer mot mig med svärd och spjut och kastspjut, men jag kommer mot dig i HERREN Sebaots namn. Han är Gud för Israels här som du har hånat.

⁴⁶ HERREN ska i dag utlämna dig i min hand, och jag ska slå ner dig och ta huvudet från dig. Jag ska i dag ge de filisteiska krigarnas lik åt himlens fåglar och åt jordens vilda djur. Och hela världen ska förstå att Israel har en Gud.

⁴⁷ Alla som samlats här ska förstå att det inte är genom svärd och spjut som HERREN räddar. Striden är HERRENS, och han ska ge er i vår hand.”

⁴⁸ När nu filistéén gick framåt och närmade sig David, sprang David snabbt fram mot hären för att möta filistéén.

⁴⁹ David stack sin hand i väskan och tog fram en sten ur den, slungade den och träffade filistéén i pannan. Stenen trängde in i pannan, och han föll med ansiktet mot jorden.

⁵⁰ Så övervann David filistéén med slunga och sten och dödade honom utan något svärd i sin hand.

⁵¹ Sedan sprang David fram och ställde sig över filistéén, grep tag i hans svärd och drog ut det ur skidan, och han gav honom dödsstöten och högg av honom huvudet.

När filisteerna såg att deras kämpe var död, flydde de.

⁵² Men Israels och Juda män bröt upp, höjde ett härskri och förföljde filisteerna ända tills man närmade sig Gaj och ända till Ekrons portar. Filisteer föll och låg slagna på vägen till Shaarajim och sedan ända till Gat och Ekron.

⁵³ Sedan vände israeliterna tillbaka från jakten på filisteerna och plundrade deras läger.

⁵⁴ David tog filisténs huvud och förde det till Jerusalem, men hans vapen lade han i sitt tält.

Sauls undran angående Davids far

⁵⁵ När Saul såg David gå ut mot filisté, sade han till överbefälhavaren Abner: "Vems son är egentligen den där pojken, Abner?" Abner svarade: "Så sant du lever, o konung, jag vet inte."

⁵⁶ Då sade kungen: "Fråga du vems son den unge mannen är."

⁵⁷ När David kom tillbaka efter att ha slagit filisté, tog Abner med honom och förde honom inför Saul. Filisténs huvud hade han i handen.

⁵⁸ Då sade Saul till honom: "Vems son är du, unge man?" David svarade: "Son till din tjänare Ishai från Betlehem."

18

Sauls avund och vrede

¹ När David hade talat med Saul fäste sig Jonatans själ vid Davids själ, och Jonatan hade honom lika kär som sitt eget liv.

² Saul tog till sig David den dagen och lät honom inte återvända till sin fars hus.

³ Och Jonatan slöt ett förbund med David, som han älskade lika djupt som sitt eget liv.

⁴ Jonatan tog av sig manteln som han bar och gav den till David, och även sina andra kläder, till och med sitt svärd, sin båge och sitt bälte.

⁵ Och när David drog ut hade han framgång överallt dit Saul sände honom. Därför satte Saul honom över krigsfolket, och allt folket uppskattade honom, även Sauls tjänare.

⁶ När de kom hem och David återvände efter att ha dödat filistén, gick kvinnorna ut från Israels alla städer med sång och dans för att möta kung Saul med jubel, tamburiner och lyror.

⁷ Kvinnorna sjöng och dansade och sade: "Saul har slagit sina tusen, David sina tiotusen."

⁸ Då blev Saul mycket vred. Dessa ord berörde honom mycket illa. Han sade: "David gav de tiotusen, mig gav de tusen. Nu fattas bara att han får kungadömet också."

⁹ Från och med den dagen hade Saul ett ont öga till David.

¹⁰ Dagen därpå kom en ond ande från Gud över Saul. Han bar sig åt som en galen inne i sitt

18:2 1 Sam 17:15. **18:3** 1 Sam 20:16f, 23:18. **18:4** tog av sig manteln Tronarvingen Jonatan (20:31) antyder att det i stället är David som kommer att bli kung (23:17). **18:6** 2 Mos 15:20, Dom 11:34. **18:6** lyror Ordagrant: "treor". Troligen en tresträngad lyra. Kan också syfta på rytminstrument. Triangeln, som föreslagits som översättning, var dock okänd på Bibelns tid. **18:7** 2 Mos 15:21, 1 Sam 21:11, 29:5. **18:10** 1 Sam 16:14f, 19:9f.

hus medan David spelade, som han brukade göra varje dag. Saul hade ett spjut i handen,

¹¹ och han kastade det och tänkte: "Jag ska spetsa fast David vid väggen." Men två gånger vek David undan för honom.

¹² Saul var rädd för David, eftersom HERREN var med David men hade vikit ifrån Saul.

¹³ Därför skickade Saul bort honom och gav honom befälet över tusen man. Och han drog ut och kom tillbaka framför sin trupp.

¹⁴ David lyckades väl i allt han gjorde och HERREN var med honom.

¹⁵ När Saul såg att han lyckades så väl blev han rädd för honom.

¹⁶ Men hela Israel och Juda älskade David, eftersom han var deras ledare och anförare.

Mikal blir Davids hustru

¹⁷ Saul sade till David: "Här är min äldsta dotter Merab. Henne vill jag ge dig till hustru. Visa mig bara att du är tapper och utkämpar HERRENS krig." Saul tänkte nämligen: "Min hand ska inte drabba honom, det får filisteernas hand göra."

¹⁸ Men David svarade Saul: "Vem är jag, vad är mitt liv och vad är min fars släkt i Israel, eftersom jag skulle bli kungens svärson?"

¹⁹ Men när tiden kom att Sauls dotter Merab skulle ha getts åt David, fick i stället meholatiten Adriel henne till hustru.

²⁰ Men Sauls dotter Mikal älskade David. När man berättade det för Saul glädde det honom,

18:14 1 Sam 17:37. **18:19** 2 Sam 21:8. **18:19** Merab ... Mikal Betyder ungefär "förökning" och "vem är som Gud" (jfr Mikael). **18:20** Sauls dotter Mikal Andra handskrifter (Septuaginta): "hela Israel".

21 för Saul tänkte: ”Jag ska ge henne till honom. Hon ska bli en snara för honom, så att filisteernas hand kan drabba honom.” Han sade till David: ”För andra gången kan du nu bli min svärson.”

22 Saul befallde sina tjänare att de i hemlighet skulle säga till David: ”Kungen tycker om dig och alla hans tjänare älskar dig. Bli nu kungens svärson!”

23 När Sauls tjänare sade så till David svarade han: ”Tror ni det är så enkelt att bli kungens svärson? Jag är en fattig och enkel man.”

24 När Sauls tjänare berättade för honom vad David sagt,

25 bad Saul dem säga så här: ”Kungen begär ingen annan brudgåva än förhudarna av etthundra filisteer som hämnd på kungens fiender.” Saul hoppades nämligen att David skulle falla för filisteernas hand.

26 När Sauls tjänare talade om för David vad han hade sagt, ville David gärna bli kungens svärson på det villkoret.

Innan tiden ännu hade gått ut,

27 bröt David upp och drog i väg med sina män och slog tvåhundra man av filisteerna. Han tog med sig deras förhudar och överlämnade hela antalet åt kungen för att få bli kungens svärson. Då gav Saul honom sin dotter Mikal till hustru.

28 Men Saul såg och förstod att HERREN var med David och att Sauls dotter Mikal älskade honom.

29 Då blev Saul ännu mer rädd för David, och Saul blev Davids fiende för alltid.

³⁰ Filisteernas furstar drog ut i fält, men så ofta de gjorde det hade David större framgång än någon annan av Sauls tjänare. Och hans namn blev mycket aktat.

19

Saul försöker döda David

¹ Saul talade med sin son Jonatan och med alla sina tjänare om att döda David. Men Sauls son Jonatan hade David mycket kär.

² Därför berättade Jonatan det för David och sade: "Min far Saul försöker döda dig. Var på din vakt i morgon bitti och håll dig undan och göm dig någonstans.

³ Själv ska jag gå ut och ställa mig bredvid min far på marken där du är och tala med min far om dig. Märker jag något ska jag berätta det för dig."

⁴ Jonatan talade väl om David med sin far Saul och sade till honom: "Kungen bör inte synda mot sin tjänare David, för han har inte förbrutit sig mot dig. Det han har gjort har varit till stor nytta för dig.

⁵ Han satte sitt liv på spel och slog ner filistén, och HERREN gav hela Israel en stor seger. Du såg det och gladdes över det. Varför skulle du då synda mot oskyldigt blod och döda David utan orsak?"

⁶ Saul lyssnade till Jonatans ord och svor: "Så sant HERREN lever, han ska inte dödas."

⁷ Sedan kallade Jonatan till sig David och berättade för honom allt som hade sagts. Jonatan

19:1 1 Sam 18:1, 20:17.

Ps 119:109.

19:5 Dom 12:3, 1 Sam 17:48f, 28:21,

19:7 1 Sam 18:2.

tog med sig David till Saul, och han var sedan i hans tjänst som förut.

8 När kriget bröt ut igen, drog David ut och stred mot filisteerna och tillfogade dem ett stort nederlag så att de flydde för honom.

9 Men en ond ande från HERREN kom över Saul där han satt i sitt hus med spjutet i handen medan David spelade.

10 Då försökte Saul spetsa David med spjutet vid väggen. Men David vek undan för Saul och spjutet gick in i väggen. David flydde och kom undan samma natt.

11 Men Saul sände några män till Davids hus för att vakta på honom och döda honom morgonen därpå. Davids hustru Mikal talade om det för honom och sade: "Om du inte räddar ditt liv i natt blir du dödad i morgon."

12 Därefter släppte hon ner David genom fönstret, och han flydde och kom undan.

13 Sedan tog Mikal husguden och lade den i sängen. Hon satte myggnät av gethår över huvudet på den och lade täcket över den.

14 När Saul sände män för att hämta David sade hon: "Han är sjuk".

19:9 1 Sam 16:14f, 18:10f. **19:11** Ps 59:1f. **19:11** Saul sände några män Efter detta tillfälle skrev David Ps 59, enligt dess överskrift.

19:12 Apg 9:25. **19:13** husguden Hebr. terafim var statyetter, annars ofta små (1 Mos 31:34), som förknippades med familjers folkro och vidskepelse (Sak 10:2). De rensades ut vid omvändelser till Herren (2 Kung 23:24) men är relativt vanliga som arkeologiska fynd. **19:13** täcket Annan översättning: "ett klädesplagg". Hebr. bégedbetyder också "bedrägeri".

15 Då sände Saul dit männen igen för att gå in till David och sade: "Bär hit honom till mig i sängen så att jag kan döda honom."

16 Men när männen kom in var det husguden som låg i sängen med nätet av gethår över huvudet.

17 Då sade Saul till Mikal: "Varför har du lurat mig så här och släppt iväg min fiende så att han kom undan?" Mikal svarade Saul: "Han sade till mig: Släpp mig, annars dödar jag dig."

18 När David hade flytt och kommit undan begav han sig till Samuel i Rama och berättade för honom allt vad Saul hade gjort mot honom. Sedan gick han med Samuel till Najot och stannade där.

19 Man berättade för Saul att David var i Najot vid Rama.

20 Då sände Saul dit några män för att hämta David. Men när männen fick se skaran av profeter som profeterade och Samuel stå där som deras anförare, kom Guds Ande över dem så att också de profeterade.

21 När man berättade det för Saul sände han dit andra män, men också de profeterade. När han då för tredje gången sände dit andra män, profeterade de också.

22 Då begav han sig själv till Rama. När han kom till den stora brunnen i Seku frågade han: "Var är Samuel och David?" Man svarade: "De är i Najot i Rama."

23 Då gick han dit, till Najot i Rama. Men Guds Ande kom även över honom så att han gick och profeterade hela vägen fram till Najot i Rama.

19:18 Rama Profeten Samuels hemstad (7:17), ca 3 km norr om Sauls Gibea. Troligen låg Najot alldeles nära. **19:20** 1 Sam 10:10f.

24 Då kastade han också av sig kläderna och profeterade, också han, inför Samuel. Han blev liggande naken hela den dagen och hela natten. Därför brukar man säga: "Är Saul också bland profeterna?"

20

David och Jonatan

¹ Men David flydde från Najot i Rama och kom till Jonatan och frågade: "Vad har jag gjort? Vilken skuld eller synd har jag inför din far eftersom han försöker ta mitt liv?"

² "Aldrig!" svarade Jonatan. "Du ska inte dö. Min far gör ingenting, varken stort eller smått, utan att låta mig få veta det. Varför skulle han då dölja detta för mig? Nej, så ska inte ske."

³ Men David försäkrade med ed och sade: "Din far vet mycket väl att du tycker om mig. Därför tänker han: Jonatan ska inte få veta det, så att han inte blir bedrövad. Men så sant HERREN lever och så sant du själv lever: Det är inte mer än ett steg mellan mig och döden."

⁴ Då sade Jonatan till David: "Vad du än önskar ska jag göra för dig."

⁵ David sade till Jonatan: "I morgon är det nymånad, och då skulle jag egentligen sitta till

19:24 1 Sam 10:12. **19:24** naken Hebr. aróm syftar inte nödvändigtvis på total nakenhet (jfr Jes 58:7, Amos 2:16), men han blev avklädd sin kungamantel (jfr 18:4 med not och Jona 3:6).

20:5 4 Mos 10:10, 28:11f, Ps 81:4. **20:5** nymånad Varje ny månad inleddes med en dag för fest, vila och gudstjänst (4 Mos 10:10).

bords med kungen. Men låt mig nu gå och gömma mig ute på marken till i övermorgon kväll.

⁶ Om din far saknar mig, så säg: David bad mig enträget att få skynda i väg till sin stad Betlehem, där hela släkten nu firar sin årliga offerfest.

⁷ Om han säger: 'Bra!', då kan din tjänare vara trygg. Men blir han arg, så vet du att han har ont i sinnet.

⁸ Visa nu godhet mot din tjänare, eftersom du har låtit din tjänare ingå ett HERRENS förbund med dig. Men om det finns skuld hos mig, så döda mig du! Varför föra mig till din far?"

⁹ Jonatan svarade: "Nej aldrig! Märker jag på något sätt att min far har bestämt sig för att göra något ont mot dig, så talar jag om det för dig."

¹⁰ Då sade David till Jonatan: "Vem ska meddela mig om din far ger dig ett hårt svar?"

¹¹ "Kom", sade Jonatan, "vi går ut på fälten!" Så gick de båda ut på fälten.

¹² Och Jonatan sade till David: "Vid HERREN, Israels Gud: jag ska fråga min far vid den här tiden i morgon eller i övermorgon, och finner jag att det låter bra för David så lovar jag att sända bud till dig och avslöja det för dig.

¹³ Må HERREN straffa Jonatan både nu och i framtiden om jag inte avslöjar för dig ifall min far har bestämt sig för att göra dig något ont, så att du kan gå din väg i trygghet. Må HERREN vara med dig, så som han har varit med min far.

20:6 skynda i väg till sin stad Betlehem Nästan en mil söder om Sauls Gibea. **20:8** 1 Sam 18:3f.

14 Lova mig att du visar HERRENS godhet mot mig så länge jag lever, och att du när jag dör

15 aldrig upphör med din godhet mot mitt hus, inte ens när HERREN har utrotat Davids alla fiender från jorden.”

16 Så slöt Jonatan förbund med Davids hus och sade: ”HERREN ska ställa Davids fiender till svars.”

17 Av kärlek till David gav Jonatan på nytt sin ed till honom, för han älskade honom lika djupt som sitt eget liv.

18 Sedan sade Jonatan till honom: ”I morgon är det nymånad, och då kommer du att saknas, för din plats står tom.

19 Men skynda dig i övermorgon ner till platsen där du gömde dig den dag då ogärningen skulle ha ägt rum, och vänta där vid Eselstenen.

20 Då ska jag skjuta tre pilar bredvid den, som om jag sköt mot ett mål.

21 Sedan skickar jag min tjänare att hitta pilarna. Om jag då säger till tjänaren: Se, pilarna är bakom dig, ta upp dem! Då kan du komma fram och vara trygg, då är det ingen fara så sant HERREN lever.

22 Men om jag säger till den unge mannen: Se, pilarna är framför dig, längre bort! Gå i så fall din väg, för HERREN sänder dig bort.

23 Och i det som vi har talat om, du och jag, är HERREN vittne mellan mig och dig för all framtid.”

24 David gömde sig ute på marken. När nymånaden var inne satte kungen sig till bords för att äta.

²⁵ Kungen satte sig på sin vanliga plats, platsen vid väggen. Jonatan reste sig, och Abner satte sig vid Sauls sida. Men Davids plats stod tom.

²⁶ Saul sade ingenting den dagen, för han tänkte: "Något har hänt honom. Han är nog inte ren. Säkert är han inte ren."

²⁷ Men nästa dag, dagen efter nymånadsdagen, stod Davids plats också tom. Då sade Saul till sin son Jonatan: "Varför har Ishais son inte kommit till måltiden, varken i går eller i dag?"

²⁸ Jonatan svarade Saul: "David bad mig enträget att få gå till Betlehem.

²⁹ Han sade: Låt mig gå, för vi har en släktofferfest i staden och min bror själv befallde mig att komma. Om jag funnit nåd för dina ögon, så låt mig gå och besöka mina bröder. Därför har han inte kommit till kungens bord."

³⁰ Då blev Saul rasande på Jonatan och sade till honom: "Du son till en fallen och upprorisk kvinna! Jag visste det, du har tagit parti för Ishais son till skam för dig själv och till skam för din mor som har fött dig.

³¹ För så länge Ishais son lever på jorden är varken du eller din kungamakt säker. Skicka nu efter honom och hämta hit honom till mig, för han måste dö!"

³² Jonatan svarade sin far Saul: "Varför ska han dödas? Vad har han gjort?"

³³ Då kastade Saul spjutet mot honom för att

20:26 3 Mos 7:19f, 15:16f, 5 Mos 23:10f. **20:26** inte ren Den som skulle delta vid en helig måltid måste rena sig rituellt (3 Mos 7:20f, 22:3f). **20:31** 1 Sam 15:28. **20:32** 1 Sam 19:4. **20:33** 1 Sam 18:11, 19:10.

genomborra honom. Jonatan förstod nu att hans far var fast besluten att döda David.

³⁴ Jonatan reste sig från bordet i häftig vrede och åt ingenting den andra nymånadsdagen, för han var bedrövad för Davids skull eftersom hans far hade skymfat honom.

³⁵ Nästa morgon gick Jonatan ut på marken vid den tid han hade bestämt med David. Han hade en liten pojke med sig.

³⁶ "Spring och hitta pilarna som jag skjuter", sade han till pojken. Medan pojken sprang sköt Jonatan pilen över honom.

³⁷ När pojken kom till stället dit Jonatan hade skjutit pilen, ropade Jonatan efter honom: "Pilen är framför dig, längre bort!"

³⁸ Och Jonatan ropade efter pojken: "Fort, skynda dig, stanna inte!" Pojken som Jonatan hade med sig tog upp pilen och kom till sin herre.

³⁹ Men han visste inte vad det var fråga om, bara Jonatan och David visste det.

⁴⁰ Jonatan lämnade sina vapen till pojken som han hade med sig och sade till honom: "Gå, ta med dem till staden."

⁴¹ Men sedan pojken hade gått, kom David fram från södra sidan. Han föll ner till jorden på sitt ansikte och bugade sig tre gånger. De kysste varandra och grät tillsammans, och David grät högt.

⁴² Jonatan sade till David: "Gå i frid. Vi har båda gett vår ed vid HERRENS namn när vi sade: HERREN ska vara vittne mellan mig och dig, mellan mina efterkommande och dina för all framtid."

⁴³ Sedan bröt David upp och gick sin väg, och Jonatan gick in i staden igen.

21

David i Nob

¹ David kom till prästen Ahimelek i Nob. Men Ahimelek blev förskräckt när han mötte David och frågade honom: "Varför kommer du ensam, har du ingen med dig?"

² David svarade prästen Ahimelek: "Kungen har gett mig ett uppdrag och sagt till mig: Ingen får veta något om ärendet jag skickat och beordrat dig till. Mina män har jag visat till det och det stället.

³ Vad har du till hands? Ge mig fem bröd eller det som finns."

⁴ "Något vanligt bröd har jag inte", svarade prästen. "Det finns bara heligt bröd - ifall dina män har avhållit sig från kvinnor."

⁵ David svarade prästen: "Jag försäkrar dig att kvinnor har varit skilda från oss sedan i förrgår. När jag drar ut är mina mäns utrustning helig även när uppdraget är vanligt. Hur mycket heligare är den då inte i dag?"

⁶ Då gav prästen honom det heliga, för det fanns inget annat bröd än skådebröden. De hade legat

21:1 Ahimelek Ifall Ahia (14:3) är en kortform av samma namn, var Ahimelek ättling till Eli (1:9) över vars släkt ett domsord var uttalat (2:33). **21:1** Nob Låg strax norr om Jerusalem (Jes 10:32).

21:4 2 Mos 19:5, 3 Mos 24:5f. **21:5** 2 Mos 19:14f, 3 Mos 15:16f. **21:5** utrustning helig Annan översättning: "kroppar heliga" (jfr not till 1 Tess 4:4). Sexuellt umgänge krävde rening efteråt (3 Mos 15:16f). Jfr 2 Sam 11:11 med not. **21:6** Matt 12:3f, Mark 2:25f, Luk 6:3f.

21:6 skådebröden Låg veckovis som ett ständigt offer inför Gud i tabernaklet (2 Mos 25:30). Jesus hänvisar till händelsen i ett samtal med fariseerna (Matt 12:4, Mark 2:6, Luk 6:4).

inför HERRENS ansikte men burits undan för att ersättas av nybakat bröd samma dag.

⁷ Men en av Sauls tjänare var där den dagen. Det var edomiten Doeg, den främste av Sauls herdar. Han hölls i förvar inför HERREN.

⁸ David frågade Ahimelek: ”Du har inget spjut eller svärd till hands här? Jag fick varken med mig mitt svärd eller mina andra vapen, eftersom kungens uppdrag var så brådskande.”

⁹ Prästen svarade: ”Här är svärdet som tillhörde filistén Goliat som du slog i Terebintdalen. Det är insvept i en mantel bakom efoden. Vill du ha det, så ta det. Något annat har jag inte.” David svarade: ”Ge mig det! Maken till det finns inte.”

Davids flykt till Gat

¹⁰ David bröt upp och flydde den dagen för Saul och kom till Akish, kungen i Gat.

¹¹ Men Akishs tjänare sade till honom: ”Är det inte David, landets kung? Är det inte om honom de sjunger vid dansen:

”Saul har slagit sina tusen,
David sina tiotusen.”

¹² David lade märke till dessa ord och blev mycket rädd för kung Akish i Gat.

21:7 1 Sam 22:9, Ps 52:1f. **21:7** hölls i förvar Kunde ske vid misstanke om allvarliga brott (jfr 3 Mos 24:12, 4 Mos 15:34). Annan översättning: ”var kvar” (jfr Dom 13:15). **21:9** 1 Sam 17:54, 22:10, 23:6. **21:9** efoden Färggrann prästdräkt (2 Mos 28:6f, 39:2f). **21:10** 1 Sam 27:2, Ps 56:1. **21:11** 1 Sam 13:7, 29:5.

¹³ Därför ändrade han sitt beteende inför dem och spelade galen när de ville hålla fast honom. Han gjorde märken på dörrarna i porten och lät saliven rinna ner i skägget.

¹⁴ Då sade Akish till sina tjänare: ”Ni ser ju att mannen är galen. Varför kommer ni med honom till mig?”

¹⁵ Har jag så ont om galningar att ni måste ta hit den där för att bära sig åt inför mig? Ska en sådan få komma in i mitt hus?”

22

Mordet på prästerna

¹ David begav sig därifrån och flydde bort till Adullams grotta. När hans bröder och hela hans fars hus fick höra det kom de ner dit till honom.

² Alla som var i svårigheter, hade fordringsägare eller var missnöjda samlades hos honom, och han blev deras ledare. Omkring fyrahundra man anslöt sig till honom.

³ Därifrån begav sig David till Mispé i Moab. Till kungen i Moab sade han: ”Låt min far och min mor få komma över hit och vara hos er tills jag får veta vad Gud vill göra med mig.”

21:13 Ps 34:1. **21:13** spelade galen Galenskap förknippades ibland med profetisk extas (Hos 9:7). Som ”helig dåre” hoppas David på immunitet. Efter detta tillfälle skrev David Ps 34 och 56, enligt deras överskrift. **21:13** gjorde märken Genom att rista, eller genom att banka (enligt Septuaginta). **22:1** Ps 57:1, 142:1. **22:1** Adullams grotta Låg i Juda bergsbygd, i ett ingenmansland mellan Juda och filisteernas land. Här (eller efter grottan i 24:2) skrev David Ps 57 och 142, enligt deras överskrift. **22:3** Moab David och hans far Ishai var ättlingar till moabitiskan Rut (Rut 4:22).

⁴ Han förde fram dem inför kungen i Moab, och de fick stanna hos honom så länge David var i borgen.

⁵ Men profeten Gad sade till David: ”Du ska inte stanna här i borgen. Dra bort härifrån till Juda land.” Då gav sig David i väg därifrån och kom till Heretskogen.

⁶ Saul fick höra att David och männen som var med honom hade blivit upptäckta. Saul satt då under tamarisken på höjden i Gibea med sitt spjut i handen, och alla hans tjänare stod omkring honom.

⁷ Då sade han till sina tjänare som stod omkring honom: ”Hör, benjaminiter! Kommer Ishais son att ge åkrar och vingårdar till er alla och göra er alla till befäl och underbefäl?”

⁸ Ni har ju sammansvurit er mot mig allihop, och ingen har avslöjat för mig att min son har slutit förbund med Ishais son. Ingen av er har brytt sig om mig nog för att avslöja det för mig, när min son eggat upp min tjänare så att han ligger i bakhåll för mig som nu i dag.”

⁹ Då sade edomiten Doeg, som också stod där bland Sauls tjänare: ”Jag såg Ishais son komma till Ahimelek, Ahitubs son, i Nob.

¹⁰ Och han frågade HERREN för honom och gav honom reskost. Dessutom gav han honom filistén Goliats svärd.”

¹¹ Då sände kungen bud och kallade till sig

22:5 Ps 63:1. **22:7** 1 Sam 8:14. **22:8** 1 Sam 18:3, 20:16. **22:9** 1 Sam 14:3, 21:7, Ps 52:1f. **22:9** Doeg Betyder ”oroar sig”. Efter hans massaker skrev David Ps 52, enligt dess överskrift. **22:10** 1 Sam 21:6, 9.

prästen Ahimelek, Ahitubs son, och hela hans fars hus, prästerna i Nob. De kom alla till kungen,

¹² och Saul sade: "Hör nu på, du Ahitubs son." Han svarade: "Här är jag, min herre."

¹³ Saul sade till honom: "Varför har ni sammansvurit er mot mig, du och Ishais son? Varför har du gett honom bröd och ett svärd och frågat Gud för honom, så att han sätter sig upp mot mig och ligger i bakhåll för mig som nu i dag?"

¹⁴ Ahimelek svarade kungen: "Vem av alla dina tjänare är så betrodd som David, han som är kungens svärson och ledare för din livvakt och högt ärad i ditt hus?"

¹⁵ Var det här första gången som jag frågade Gud för honom? Verkligen inte! Därför bör kungen inte lägga skuld på sin tjänare eller på någon i min fars hus, för din tjänare visste ingenting om allt detta."

¹⁶ Men kungen sade: "Du måste dö, Ahimelek, du och hela din fars hus."

¹⁷ Kungen sade till livvakterna som stod omkring honom: "Gå fram och döda HERRENS präster, för de håller också med David! De visste att han flydde men avslöjade det inte för mig." Men kungens tjänare ville inte räcka ut sin hand och hugga ner HERRENS präster.

¹⁸ Då sade kungen till Doeg: "Gå fram du och hugg ner prästerna!" Edomiten Doeg gick då fram och högg ner prästerna och dödade den dagen åttiofem män som bar linne-efod.

¹⁹ Invånarna i Nob, både män och kvinnor, barn och spädbarn, blev slagna av Saul med svärd. Kor,

åsnor och får blev också slagna med svärd.

²⁰ Endast en son till Ahimelek, Ahitubs son, kom undan. Han hette Ebjatar, och han flydde bort till David.

²¹ Ebjatar berättade för David att Saul hade dödat HERRENS präster.

²² Då sade David till Ebjatar: "Jag förstod redan då, när edomiten Doeg var där, att han skulle berätta allt för Saul. Jag är orsak till att hela din fars hus har dödats.

²³ Stanna nu hos mig och var inte rädd. Den som vill ta mitt liv vill ta ditt liv också. Hos mig är du i säkerhet."

23

David räddar staden Keila

¹ Man berättade för David: "Filisteerna anfaller nu Keila och plundrar logarna".

² Då frågade David HERREN: "Ska jag dra ut och slå dessa filisteer?" HERREN svarade David: "Gå och slå filisteerna och rädda Keila."

³ Men Davids män sade till honom: "Vi lever ju i fruktan redan här i Juda. Ska vi dessutom dra i väg till Keila mot filisteernas här?"

⁴ David frågade HERREN igen, och HERREN svarade honom: "Bryt upp och dra ner mot Keila, för jag har gett filisteerna i din hand."

⁵ Då drog David med sina män till Keila och stred mot filisteerna och förde bort deras boskap.

22:22 1 Sam 21:7. **22:22** Ebjatar Betyder "fadern är rik". Blev Davids präst men avsattes av Salomo (1 Kung 2:26). **23:1** Keila Låg på sluttningarna mot västgränsen till filisteernas land, en mil väster om Hebron. **23:2** 1 Sam 30:7f, 2 Sam 5:19.

Han tillfogade dem ett stort nederlag och räddade invånarna i Keila.

⁶ När Ebjatar, Ahimeleks son, flydde till David i Keila hade han med sig en efod ner dit.

⁷ Då man berättade för Saul att David hade kommit till Keila, sade Saul: ”Gud har gett honom i min hand, för han har stängt in sig genom att gå in i en stad med portar och bommar.”

⁸ Därefter kallade Saul allt folket till strid för att dra ner till Keila och omringa David och hans män.

⁹ Men när David fick veta att Saul hade onda planer mot honom, sade han till prästen Ebjatar: ”Hämta efoden!”

¹⁰ Och David sade: ”HERRE, Israels Gud, din tjänare har hört att Saul tänker komma till Keila och ödelägga staden för min skull.

¹¹ Kommer Keilas män att utlämna mig åt honom? Kommer Saul att dra ner hit, som din tjänare har hört? HERRE, Israels Gud, låt din tjänare få veta!” HERREN svarade: ”Han kommer.”

¹² David frågade vidare: ”Kommer Keilas män att utlämna mig och mina män åt Saul?” HERREN svarade: ”De kommer att utlämna er.”

¹³ Då bröt David upp med sitt folk, omkring sexhundra man, och de drog ut från Keila och vandrade vart de kunde. När man berättade för Saul att David hade flytt från Keila, avstod han från att dra ut.

David i öknen

23:6 1 Sam 21:9, 22:20. **23:9** 1 Sam 30:7. **23:9** Hämta efoden Till prästräkten hörde orakelstenarna urim och tummim (2 Mos 28:30) genom vilka man sökte svar (ja eller nej) från Gud.

14 David stannade i öknen på bergfästena och höll till bland bergen i Sifs öken. Saul sökte efter honom varje dag, men Gud gav honom inte i hans hand.

15 När David var i Horesh i Sifs öken fick han veta att Saul hade dragit ut för att försöka ta hans liv.

16 Men Jonatan, Sauls son, kom till David i Horesh och styrkte honom i Gud.

17 Han sade till honom: "Var inte rädd, för min far Sauls hand kommer inte att finna dig. Du ska bli kung över Israel, och då ska jag ha andra platsen efter dig. Det vet min far Saul också."

18 Sedan slöt de båda förbund inför HERREN. David stannade kvar i Horesh medan Jonatan gick hem igen.

19 Men några sifiter kom upp till Saul i Gibea och sade: "David gömmer sig nu hos oss på bergfästena i Horesh, på Hakilahöjden söder om Jeshimon.

20 O konung, om du verkligen vill dra ner dit, så gör det! Det blir vår sak att utlämna honom åt kungen."

21 Då sade Saul: "HERREN ska välsigna er för att ni haft medkänsla med mig.

22 Gå och skaffa mer upplysningar. Finn ut och se efter var han satt sin fot och vem som sett honom där, för man har sagt mig att han är mycket listig.

23:14 i öknen Någon gång under denna tid skrev David Ps 63, enligt dess överskrift. **23:17** 1 Sam 15:28, 20:31, 24:21. **23:18** 1 Sam 18:3f, 20:16. **23:19** 1 Sam 26:1, Ps 54:1f. **23:19** sifiter När sifiterna satte Saul på spåret efter David skrev David Ps 54, enligt dess överskrift. **23:19** Hakilahöjden söder om Jeshimon Låg någonstans bland bergen väster om Döda havet.

²³ Se efter och finn ut alla gömställen där han kan gömma sig. Kom sedan tillbaka till mig, när ni vet säkert, så ska jag gå med er. Finns han i landet ska jag söka efter honom bland alla ätter i Juda.”

²⁴ Då bröt de upp och gick till Sif före Saul. Men David och hans män var i Maons öken, på hedmarken söder om Jeshimon.

²⁵ Saul gick med sina män för att söka efter David. Men David fick reda på det och drog ner till klippan och stannade i Maons öken. När Saul hörde det, förföljde han David in i Maons öken.

²⁶ Saul gick på ena sidan av berget och David och hans män på den andra sidan. Men medan David skyndade sig för att komma undan Saul, och Saul och hans män försökte omringa David och hans män för att gripa dem,

²⁷ kom en budbärare till Saul och sade: ”Skynda dig och kom, för filisteerna har ryckt in i landet!”

²⁸ Då slutade Saul förfölja David och drog bort mot filisteerna. Därför fick stället namnet Sela-Hammachlekot.

24

David och Saul i grottan

¹ David drog upp därifrån och höll till bland En-Gedis bergfästen.

23:24 Maons öken Låg ännu längre söderut i området väster om Döda havet, kanske drygt en mil söder om Hebron. **23:28** Sela-Hammachlekot Betyder ”skiljeklippan”. **24:1** En-Gedi Välkänd oas på Döda havets västra strand. Längre upp i bergen finns många grottor och gömställen.

² När Saul kom tillbaka från filisteerna berättade man för honom att David var i En-Gedis öken.

³ Då tog Saul tretusen män, utvalda ur hela Israel, och gav sig av för att söka efter David och hans män på Stenbocksklipporna.

⁴ När han kom till fårfällorna vid vägen fanns där en grotta. Dit gick han in för att uträtta sina behov.

Men David och hans män satt längst inne i grottan.

⁵ Davids män sade till honom: ”Detta är nu dagen som HERREN har talat till dig om: Se, jag ger din fiende i din hand, och du kan göra vad du vill med honom.” Då reste David sig och skar obemärkt av en flik på Sauls mantel.

⁶ Men efteråt slog Davids samvete honom för att han hade skurit av fliken på Sauls mantel.

⁷ Han sade till sina män: ”Aldrig inför HERREN att jag skulle göra detta mot min herre, mot HERRENS smorde, att räcka ut min hand mot honom! Han är ju HERRENS smorde.”

⁸ David höll tillbaka sina män med stränga ord och lät dem inte överfalla Saul.

Och Saul reste sig och gick ut ur grottan och fortsatte sin väg.

⁹ Då reste sig också David och kom ut ur grottan och ropade efter Saul: ”Min herre och kung!” När Saul såg sig tillbaka, böjde David sig ner med ansiktet mot jorden och bugade sig.

24:2 1 Sam 23:27f. **24:3** 1 Sam 26:2. **24:4** Dom 3:24. **24:5** 1 Sam 26:8. **24:5** en flik på Sauls mantel En symbol för kungamakten. **24:7** 2 Sam 1:14f. **24:7** HERRENS smorde Den som var smord av Herren stod under hans beskydd (Ps 105:15).

10 Han sade till Saul: ”Varför lyssnar du till sådana människor som säger att David vill din olycka?”

11 Nu har du sett med egna ögon hur HERREN i dag gav dig i min hand i grottan, men jag skonade dig när man uppmanade mig att döda dig. Jag tänkte: Jag ska inte räkka ut handen mot min herre, för han är HERRENS smorde.

12 Se här, min fader, se här fliken av din mantel i min hand. Genom att jag skar av din mantelflik och inte dödade dig kan du se och förstå att jag inte har något ont eller brottsligt i sinnet och att jag inte har syndat mot dig. Men du jagar mig för att ta mitt liv.

13 HERREN ska döma mellan mig och dig, och HERREN ska hämnas mig på dig, men min hand ska inte röra dig.

14 Det är som det gamla ordspråket säger: Från de onda kommer det onda. Min hand ska inte röra dig.

15 Vem har Israels kung dragit ut efter? Vem är det du jagar? En död hund, en enda loppa!

16 HERREN ska vara domare och döma mellan mig och dig. Må han se och driva min sak och döma mig fri från din hand.”

17 När David hade sagt detta sade Saul: ”Är det din röst, min son David?” Och Saul brast i gråt

18 och sade till David: ”Du är mer rättfärdig än

24:12 i sinnet Ordagrant: ”i min hand”. **24:13** 3 Mos 19:18, Rom 12:19, 1 Petr 2:23. **24:15** 1 Sam 26:20. **24:15** En död hund Vanligt uttryck för ödmjukhet (t ex i 2 Sam 9:8 och de egyptiska Amarnabreven). **24:16** Ps 43:1. **24:17** 1 Sam 26:17.

jag, för du har gjort gott mot mig trots att jag gjort ont mot dig.

¹⁹ Du har i dag visat din godhet mot mig och inte dödat mig när HERREN överlämnade mig i din hand.

²⁰ När man möter sin fiende, brukar man då låta honom gå sin väg i frid? Må HERREN löna dig med gott för det du gjort mot mig i dag.

²¹ Nu vet jag säkert att du ska bli kung och att Israels kungadöme ska förbli i din hand.

²² Men lova mig nu med ed vid HERREN att du inte utrotar mina efterkommande och inte utplånar mitt namn ur min fars hus.”

²³ Då lovade David detta med ed inför Saul. Därefter vände Saul hem. Men David och hans män drog upp till bergsfästet.

25

Samuels död

¹ Samuel dog, och hela Israel samlades och höll dödsklagan efter honom. De begravde honom i hans hem i Rama.

David och Abigail

David bröt upp och drog ner till Parans öken.

² I Maon fanns det en man som hade sin boskapsskötsel i Karmel. Mannen var mycket rik,

24:18 Du är mer rättfärdig än jag Annan översättning: ”Du har rätt och inte jag”. **24:19** 1 Sam 26:21. **24:21** 1 Sam 23:17. **24:22**

inte utrotar mina efterkommande En vanlig försiktighetsåtgärd för grymma nyblivna regenter var att utplåna den tidigare dynastin (jfr Dom 9:5, 2 Kung 10:6). **25:1** 1 Sam 7:17, 28:3. **25:2** Jos 15:55.

25:2 Karmel En by i Juda bergsöken nära Maon (23:24) där Saul hade rest en minnesstod efter sin seger över amalekiterna (15:12).

han ägde tretusen får och ettusen getter, och nu höll han på att klippa sina får i Karmel.

³ Mannen hette Nabal, och hans hustru hette Abigail. Hon var klok och vacker, han var hård och ond i det han gjorde. Han var en ättling till Kaleb.

⁴ När nu David var i öknen och fick höra att Nabal klippte sina får,

⁵ sände han i väg tio unga män och sade till dem: ”Gå upp till Karmel och bege er till Nabal och hälsa honom i mitt namn

⁶ och säg: Må du leva! Frid vare med dig, frid vare med ditt hus och frid vare med allt vad du har.

⁷ Jag har hört att du har fårklippning på gång. Nu är det så att dina herdor har varit hos oss utan att vi gjort dem något ont och utan att något har kommit bort för dem under hela tiden de har varit i Karmel.

⁸ Fråga dina tjänare, så berättar de det själva för dig. Låt nu mina unga män finna nåd för dina ögon. Vi har ju kommit hit på en glädjedag, så ge gärna vad du har till hands till dina tjänare och din son David.”

⁹ När Davids män kom dit sade de allt detta till Nabal i Davids namn. Sedan väntade de.

¹⁰ Men Nabal svarade Davids tjänare: ”Vem är David, vem är Ishais son? Nu för tiden är det många tjänare som rymmer från sina herrar.

¹¹ Skulle jag ta mitt bröd och mitt vatten och mitt kött som jag slaktat för mina fårklippare, och ge till

25:3 Nabal ... Abigail Betyder på hebreiska ”dåre” (vers 25) och ”fadern gläds”. På arabiska kan Nabal betyda ”ädel”. **25:7** fårklippning På våren före lamningen, ett tillfälle för fest (vers 8, 2 Sam 13:23). **25:11** vatten Andra handskrifter (Septaginta): ”vin”.

män som jag inte vet varifrån de är?”

¹² Då vände Davids män och gick sin väg. När de kom tillbaka berättade de allt detta för David.

¹³ Och David sade till sina män: ”Spänn på er svärden!” Var och en spände på sig sitt svärd, och David spände på sig sitt. Omkring fyrahundra män följde med David upp, medan tvåhundra stannade vid trossen.

¹⁴ En av tjänarna berättade för Nabals hustru Abigail: ”Se, David sände hit budbärare från öknen och lät hälsa vår herre, men han snäste av dem.

¹⁵ Men dessa män har varit väldigt goda mot oss. Vi led aldrig någon orätt och inget kom bort för oss under hela tiden vi drog omkring med dem där ute på marken.

¹⁶ De var en mur för oss både dag och natt under hela tiden vi var med dem och vaktade hjorden.

¹⁷ Tänk nu och se vad du kan göra, för olyckan hänger över vår herre och hela hans hus. Han är ju så ond att ingen kan prata med honom.”

¹⁸ Då skyndade sig Abigail och tog tvåhundra bröd, två läglar vin, fem tillredda får, fem seamått rostade ax, etthundra russinkakor och tvåhundra fikonkakor och lastade det på åsnor.

¹⁹ Hon sade till sina tjänare: ”Gå före mig, så kommer jag efter er.” Men hon berättade inget för sin man.

²⁰ När hon nu red på sin åsna och var på väg ner i en bergsravin, då kom David och hans män ner mot henne så att hon mötte dem.

21 David hade sagt: "Det var meningslöst att jag skyddade allt han har där i öknen så att inget försvann av allt han äger. Han har lönat gott med ont.

22 Må Gud straffa Davids fiender både nu och i framtiden: Jag tänker inte låta en enda man av alla dem som är hans leva till morgonen."

23 När Abigail fick se David, steg hon genast ner från åsnan och föll ner på sitt ansikte inför David och bugade sig mot marken.

24 Hon föll ner för hans fötter och sade: "Det är jag, min herre, som bär skulden. Men låt din tjänarinna få tala till dig, och lyssna till din tjänarinnas ord.

25 Herre, bry dig inte om denne onde Nabal, för han är som hans namn betyder. Dåre heter han, och dårskap är han full av. Men jag, din tjänarinna, såg inte männen som du, min herre, sände.

26 Och nu, min herre, så sant HERREN lever och så sant du själv lever: HERREN har hindrat dig från att dra på dig blodskuld och ta rätten i egna händer. Må nu dina fiender och de som söker min herres olycka bli som Nabal.

27 Och låt nu denna välsignelsegåva som din tjänarinna har med till min herre ges åt männen som följer min herre.

28 Förlåt din tjänarinna vad hon har brutit. För HERREN ska sannerligen bygga åt min herre ett hus som består, eftersom min herre utkämpar HER-

25:21 Ps 35:12. **25:22** Davids fiender Andra handskrifter (Septuaginta): "David". **25:22** man Ordagrant: "som urinerar mot muren" (även i vers 34). **25:27** 1 Mos 33:11.

RENS krig, och inget ont ska finnas hos dig under hela ditt liv.

²⁹ Om någon står upp för att förfölja dig och vill döda dig, ska min herres liv vara inknutet i livets knyte hos HERREN din Gud. Men dina fienders liv ska han lägga i sin slunga och slunga bort.

³⁰ När HERREN gör för min herre allt det goda som han sagt om dig och sätter dig till furste över Israel,

³¹ ska det här inte bli en stötsten för dig eller till samvetsqual för min herre, att min herre spillt oskyldigt blod och tagit rätten i egna händer. När HERREN gör gott mot min herre, tänk då på din tjänarinna.”

³² Då sade David till Abigail: ”Välsignad är HERREN, Israels Gud, som i dag sände dig för att möta mig!

³³ Välsignad är din klokhet och välsignad är du själv som i dag har hindrat mig från att dra på mig blodskuld och ta rätten i egna händer!

³⁴ Men så sant HERREN, Israels Gud, lever, han som har hindrat mig från att göra dig illa: Hade du inte skyndat mig till mötes, skulle i gryningen inte en man ha funnits kvar av Nabals hus.”

³⁵ Sedan tog David emot vad hon hade fört med sig till honom, och han sade till henne: ”Gå hem i frid! Se, jag har lyssnat till dina ord och gör som du vill.”

³⁶ När Abigail kom hem till Nabal, hade han ställt till med en fest i sitt hus och festade som

25:29 Ps 6:11, 31:21, 73:19, 97:10. **25:29** ska min herres liv vara inknutet i livets knyte Denna önskan skrivs på varje judisk gravsten.

25:35 Ords 15:1.

en kung. Nabals hjärta var glatt och han var kraftigt berusad. Därför sade hon inget alls, stort eller smått, till honom förrän på morgonen när det ljusnade.

³⁷ Men när det blev morgon och ruset hade gått ur Nabal, berättade hans hustru för honom vad som hade hänt. Då blev hans hjärta som dött i honom, och han blev som sten.

³⁸ Omkring tio dagar senare slog HERREN Nabal så att han dog.

³⁹ När David fick höra att Nabal var död, sade han: "Välsignad är HERREN, som har försvarat min sak mot Nabal som skymfde mig och bevarat sin tjänare från att göra något ont. HERREN har låtit Nabals ondska drabba hans eget huvud!" Och David sände bud till Abigail och hälsade att han gärna ville få henne till hustru.

⁴⁰ När Davids tjänare kom till Abigail i Karmel sade de till henne: "David har sänt oss till dig för att få dig som sin hustru."

⁴¹ Då reste hon sig och föll ner till marken på sitt ansikte och sade: "Se, här är din tjänarinna. Låt mig tjäna med att tvätta fötterna på min herres tjänare."

⁴² Därefter reste hon sig snabbt och satt upp på åsnan. Så gjorde också de fem unga flickor som gick med henne. Hon följde med Davids sändebud och blev hans hustru.

⁴³ David hade också tagit Ahinoam från Jisreel till hustru, och båda var nu hans hustrur.

⁴⁴ Men Saul hade gett sin dotter Mikal, Davids hustru, åt Palti, Laishs son, från Gallim.

26

David skonar på nytt Sauls liv

¹ Sifiterna kom till Saul i Gibea och sade: ”David håller sig nu gömd på Hakilahöjden mitt emot Jeshimon.”

² Då bröt Saul upp och drog ner till öknen Sif med tretusen utvalda män ur Israel för att söka efter David där i öknen.

³ Saul slog läger på Hakilahöjden som ligger vid vägen mitt emot Jeshimon. David, som höll till i öknen, märkte att Saul hade kommit efter honom in i öknen.

⁴ Då sände han ut spejare och förvissade sig om att Saul hade kommit.

⁵ Sedan bröt David upp och gav sig i väg till stället där Saul hade slagit läger. David såg platsen där Saul och hans överbefälhavare Abner, Ners son, hade lagt sig. Saul låg nämligen i vagnborgen och folket hade slagit läger runt omkring honom.

⁶ David sade till hetiten Ahimelek och till Abishaj, Serujas son, Joabs bror: ”Vem vill gå med mig ner till Saul i lägret?” Abishaj svarade: ”Jag går med dig ner.”

⁷ David och Abishaj kom till folket om natten och såg Saul ligga och sova i vagnborgen med sitt spjut nerstött i marken vid sitt huvud. Abner och folket låg runt omkring honom.

⁸ Då sade Abishaj till David: ”Gud har i dag överlämnat din fiende i din hand. Låt mig nu spetsa

26:1 1 Sam 23:19, Ps 54:1f. **26:2** 1 Sam 24:3. **26:6** 1 Krön 2:16.

26:6 Seruja Betyder troligen ”väldoftande”, Davids storasyster (1 Krön 2:16). Abishaj (”Ishai är min far”) är alltså Davids systerson.

26:8 1 Sam 24:5, 2 Sam 16:9.

honom mot marken med spjutet. En stöt räcker, jag behöver inte ge honom mer.”

⁹ Men David svarade Abishaj: ”Du får inte döda honom! Vem kan ostraffad lyfta sin hand mot HERRENS smorde?”

¹⁰ David fortsatte: ”Så sant HERREN lever: HERREN själv ska slå honom, antingen när hans dag kommer och han dör eller när han går ut i krig och rycks bort.

¹¹ Aldrig inför HERREN att jag skulle lyfta min hand mot HERRENS smorde! Men ta nu spjutet där vid hans huvud och vattenkrukan, så går vi vår väg.”

¹² Så tog David spjutet och vattenkrukan vid Sauls huvud, och sedan gick de sin väg. Men ingen såg eller märkte det eller vaknade, utan alla sov, för HERREN hade låtit en tung sömn falla över dem.

¹³ När David hade kommit över på andra sidan ställde han sig på toppen av berget, långt därifrån, med ett stort avstånd mellan dem.

¹⁴ David ropade till folket och till Abner, Ners son: ”Svarar du inte, Abner?” Abner svarade: ”Vem är du som ropar till kungen?”

¹⁵ David sade: ”Du är en man som inte har sin like i Israel. Varför har du då inte vakat över din herre kungen? En av folket kom för att förgöra kungen, din herre.

¹⁶ Det var inte bra, det du gjorde. Så sant HERREN lever: ni förtjänar döden, ni som inte har vakat över er herre, HERRENS smorde. Se nu efter: Var

26:10 Rom 12:19. **26:12** spjutet Hade kastats mot David vid flera tillfällen (18:11, 19:10).

är kungens spjut och vattenkrukan som stod vid hans huvud?”

17 Då kände Saul igen Davids röst och sade: ”Är det inte din röst, min son David?” David svarade: ”Jo, det är min röst, min herre och kung.”

18 Och han fortsatte: ”Varför förföljer min herre sin tjänare så? Vad har jag gjort, vad för ont har jag i sinnet?”

19 Må nu min herre och kung höra sin tjänares ord: Om det är HERREN som har eggat dig mot mig, så låt honom få känna doften av en offergåva. Men om det är människor, så ska de vara förbannade inför HERREN, för de har drivit bort mig från min plats i HERRENS arvedel och sagt: Gå bort och tjäna andra gudar!

20 Låt nu inte mitt blod falla på jorden fjärran från HERRENS ansikte! Israels kung har dragit ut för att leta efter en enda liten loppa, som man jagar raphöns i bergen.”

21 Då sade Saul: ”Jag har syndat. Kom tillbaka, min son David. Jag vill inte göra dig något ont mer, eftersom mitt liv var värdefullt i dina ögon i dag. Se, jag har betett mig som en dåre och misstagit mig grovt.”

22 David svarade: ”Här är kungens spjut. Låt nu en av dina män komma över hit och hämta det.

23 HERREN ska löna var och en efter hans rättfärdighet och trofasthet. HERREN gav dig i dag

26:17 1 Sam 24:17. **26:18** i sinnet Ordagrant: ”i min hand”.

26:20 1 Sam 24:15. **26:20** raphöns i bergen Annan översättning: ”en som ropar på bergen” (en ordlek, jfr vers 13). **26:21** 1 Sam 24:18f.

i min hand, men jag ville inte lyfta min hand mot HERRENS smorde.

²⁴ Liksom ditt liv var värdefullt i mina ögon i dag, så må också mitt liv vara värdefullt i HERRENS Ögon så att han räddar mig ur all nöd.”

²⁵ ”Välsignad är du, min son David!” sade Saul till David. ”Vad du företar dig ska du också klara.” Därefter gick David sin väg, och Saul vände tillbaka hem igen.

27

David hos Akish i Gat och Siklag

¹ David sade till sig själv: ”En dag kommer jag i alla fall att mista livet genom Sauls hand. Det är bäst att jag flyr till filisteernas land. Då måste Saul ge upp och sluta söka mig över hela Israels område, och då är jag fri från hans hand.”

² David bröt upp och drog med sina sexhundra man över till Akish, Maoks son, kungen i Gat.

³ Han stannade hos Akish i Gat med sina män, var och en med sin familj, David med sina båda hustrur, Ahinoam från Jisreel och Abigail, änkan efter karmeliten Nabal.

⁴ När man berättade för Saul att David hade flytt till Gat, sökte han inte längre efter honom.

⁵ David sade till Akish: ”Om jag har funnit nåd för dina ögon, ge mig då en plats i någon av städerna ute på landet och låt mig bo där. Varför skulle din tjänare bo här i kungastaden hos dig?”

⁶ Då gav Akish honom samma dag Siklag, och därför hör Siklag än i dag till Juda kungar.

⁷ Den tid David bodde i filisteernas land var ett år och fyra månader.

⁸ Men David drog ut med sina män och de plundrade i geshureernas, girsiternas och amalekiternas land. Dessa stammar bodde sedan gammalt där i landet, fram emot Shur och ända till Egyptens land.

⁹ När David härjade i landet lät han varken män eller kvinnor leva, men han tog med sig får, kor, åsnor, kameler och kläder och vände sedan tillbaka och kom till Akish.

¹⁰ När Akish frågade: "Var har ni plundrat i dag?" svarade David: "I Judas del av Negev", eller: "I jerachmeeliternas del av Negev", eller: "I keniternas del av Negev."

¹¹ Men David lät varken män eller kvinnor leva och komma till Gat, för han tänkte: "Annars kan de förråda oss och säga: Så och så har David gjort, så har han betett sig hela tiden när han bott i filisteernas land."

¹² Därför trodde Akish på David och tänkte: "Han har gjort sig förhatlig hos sitt folk Israel och kommer att bli min tjänare för alltid."

28

David i filisteernas här

27:6 Jos 15:31, 19:5, 1 Krön 12:1, Neh 11:28. **27:6** Siklag Låg troligen norr om Beer-Sheba, i sydöstra utkanten av filisteernas område. **27:7** 1 Sam 29:3. **27:7** Den tid David bodde i filisteernas land Ca 1011-1010 f Kr. **27:8** 1 Sam 15:7. **27:9** 2 Mos 17:14, 5 Mos 25:19. **27:10** Dom 1:16. **27:10** Var har ni plundrat Andra handskrifter: "Har ni plundrat".

¹ Vid den tiden samlade filisteerna sina krigshäror för att strida mot Israel. Akish sade till David: "Du vet väl att du och dina män måste dra ut i kriget med mig?"

² David svarade Akish: "Då ska du själv få se vad din tjänare kan göra." "Då så", svarade Akish, "du ska bli min livvakt för alltid."

Andebesvärjerskan i En-Dor

³ Samuel var nu död, och hela Israel hade hållit dödsklagan över honom. De hade begravt honom i hans egen stad Rama. Och Saul hade drivit ut andebesvärjare och spåmän ur landet.

⁴ Filisteerna samlades och kom och slog läger vid Shunem. Då samlade också Saul hela Israel och de slog läger på Gilboa.

⁵ Men när Saul såg filisteernas läger blev han rädd och greps av stor fruktan.

⁶ Saul bad HERREN om råd, men HERREN svarade honom inte, varken genom drömmar eller genom urim eller genom profeter.

⁷ Då sade Saul till sina tjänare: "Sök upp en andebesvärjerska åt mig, så ska jag gå till henne och fråga henne." Hans tjänare svarade: "Det finns en andebesvärjerska i En-Dor."

28:2 livvakt Ordagrant: "den som vakar över mitt huvud". **28:3** 2 Mos 22:18, 3 Mos 19:31, 20:27, 5 Mos 18:10f, 1 Sam 25:1. **28:4** Shunem ... Gilboa Sydost om Jisreelslätten i Galileen ligger berget Gilboa, och ca 8 km norr om det låg Shunem vid foten av Morehöjden (Dom 7:1). **28:6** 2 Mos 28:30, 4 Mos 12:6, 27:21, 1 Sam 14:37. **28:6** urim Orakelstenar (2 Mos 28:30, 4 Mos 27:21) för att söka svar (ja eller nej) från Gud. **28:7** En-Dor Låg norr om Morehöjden, på andra sidan av filisteernas läger.

⁸ Saul gjorde sig oigenkännlig och tog på sig andra kläder och gav sig i väg med två av sina män. De kom till kvinnan om natten. ”Spå mig genom anden”, sade han, ”och mana fram åt mig den jag säger dig.”

⁹ Men kvinnan sade till honom: ”Du vet ju vad Saul har gjort, han har utrotat andebesvärjare och spåmän ur landet. Varför lägger du en snara för mitt liv för att döda mig?”

¹⁰ Då gav Saul henne sin ed vid HERREN och sade: ”Så sant HERREN lever, ingen skuld ska drabba dig i denna sak.”

¹¹ Kvinnan frågade: ”Vem ska jag mana fram åt dig?” Han svarade: ”Mana fram Samuel åt mig.”

¹² Men när kvinnan fick se Samuel, skrek hon med hög röst och sade till Saul: ”Varför har du lurat mig? Du är ju Saul!”

¹³ Kungen sade till henne: ”Var inte rädd. Vad är det du ser?” Kvinnan svarade Saul: ”Jag ser ett gudaväsen komma upp ur jorden.”

¹⁴ Han frågade henne: ”Hur ser han ut?” Hon svarade: ”Det är en gammal man som kommer upp, insvept i en mantel.” Då förstod Saul att det var Samuel, och han böjde sig ner med ansiktet mot jorden och bugade sig.

¹⁵ Samuel sade till Saul: ”Varför har du stört mig och manat fram mig?” Saul svarade: ”Jag är i stor nöd. Filisteerna har börjat krig mot mig, och Gud har lämnat mig och svarar mig inte mer, varken genom profeter eller genom drömmar. Därför har

28:8 anden Hebr. ov, en död vålnad, till skillnad från rúach som används för Guds Ande. **28:15** 1 Sam 18:12.

jag kallat på dig, för att du ska låta mig veta vad jag ska göra.”

¹⁶ Samuel svarade: ”Varför frågar du mig, när HERREN har lämnat dig och blivit din fiende?”

¹⁷ HERREN har gjort vad han sade genom mig: HERREN har ryckt riket ur din hand och gett det till en annan, till David.

¹⁸ Eftersom du inte lydde HERRENS röst och inte utförde hans brinnande vrededom över Amalek, har HERREN i dag gjort dig detta.

¹⁹ HERREN ska ge både dig och Israel i filisteernas hand, och i morgon ska du och dina söner vara hos mig. Även Israels läger ska HERREN ge i filisteernas hand.”

²⁰ Då föll Saul genast raklång till jorden, förfärad över Samuels ord. Han var också helt kraftlös, för han hade inte ätit något på ett helt dygn.

²¹ Kvinnan gick fram till Saul, och när hon såg hur skräckslagen han var sade hon till honom: ”Se, din tjänarinna gjorde som du sade. Jag riskerade mitt liv och gjorde vad du bad mig om.

²² Så nu får också du lyssna till vad din tjänarinna har att säga: Låt mig sätta fram lite mat åt dig, så att du kan äta och hämta krafter innan du går din väg.”

²³ Men han vägrade och sade: ”Jag vill inte äta.”

Då bad både hans tjänare och kvinnan honom så enträget att han lyssnade till dem. Han reste sig upp från marken och satte sig på bädden.

²⁴ Kvinnan hade en gödkalv i huset, och den slaktade hon nu i all hast. Därefter tog hon mjöl och

28:16 1 Sam 16:14.

28:17 1 Sam 15:28, 1 Kung 11:11.

28:18

1 Sam 15:18f.

28:19 1 Sam 31:6f.

28:21 Dom 12:3, 1 Sam 19:5,

Ps 119:109.

knådade det och bakade osyrat bröd av det.

²⁵ Sedan satte hon fram det åt Saul och hans tjänare, och de åt. Därefter reste de sig och gick samma natt sin väg.

29

David avvisas av filisteerna

¹ Filisteerna samlade nu alla sina härar i Afek, medan israeliterna hade slagit läger vid källan i Jisreel.

² Filisteernas furstar tågade fram med avdelningar på hundra och tusen man, och David och hans män tågade fram sist tillsammans med Akish.

³ Då sade filisteernas furstar: "Vad har de där hebreerna här att göra?" Men Akish svarade dem: "Det här är David, tjänare till Israels kung Saul. Han har varit hos mig i mer än ett år, och jag har inte funnit något ont hos honom från den dag han gick över till mig ända till nu."

⁴ Då blev filisteernas furstar förargade på honom och sade till honom: "Skicka hem den där mannen till sin plats där du satt honom. Han får inte gå ut i strid med oss, han kan ju bli vår motståndare under striden. Hur kan han bättre glädja sin herre än genom dessa mäns huvuden?"

⁵ Är det inte den David som de sjöng om vid dansen:

29:1 1 Sam 4:1. **29:1** Afek Låg vid filisteernas kustremsa (jfr 4:1), ca 6 mil från det filisteiska härlägret på Jisreelsslätten i Galileen som tidigare nämnts (28:5). Antingen var det härlägret en förtrupp, eller också utgör kap 29 en tillbakablick som ligger före 28:5 i tiden.

29:3 1 Sam 27:7.

29:4 1 Krön 12:19.

29:5 1 Sam 18:7, 21:11.

”Saul har slagit sina tusen,
David sina tiotusen?”

⁶ Då kallade Akish till sig David och sade till honom: ”Så sant HERREN lever, du är en hederlig man och det gläder mig att du går ut och in här hos mig i lägret, för jag har inte funnit något ont hos dig från den dag du kom till mig ända till denna dag. Men furstarna ser inte på dig med blida ögon.

⁷ Så vänd nu tillbaka och gå i frid, så att du inte gör något som filisteernas furstar ogillar.”

⁸ ”Vad har jag då gjort?” frågade David. ”Vad har du funnit hos din tjänare från den dag jag kom i din tjänst ända till denna dag, eftersom jag inte får gå ut och strida mot min herre kungens fiender?”

⁹ Akish svarade David: ”Jag vet, i mina ögon är du lika god som en Guds ängel. Men filisteernas furstar säger: Han får inte gå ut i strid med oss.

¹⁰ Stig därför upp tidigt i morgon tillsammans med din herres tjänare som kom hit med dig. Så snart ni stigit upp och det har ljusnat bör ni ge er i väg.

¹¹ Då steg David och hans män upp tidigt för att på morgonen vända tillbaka till filisteernas land. Men filisteerna drog upp till Jisreel.

30

David strider mot amalekiterna

¹ När David och hans män kom till Siklag på tredje dagen hade amalekiterna trängt in i Negev

30:1 1 Sam 27:8f.

30:1 Siklag Låg ca 8 mil söder om Afek, motsvarande tre rejäla dagsmarscher.

och in i Siklag. De hade intagit Siklag och bränt det med eld.

² Kvinnorna som var därinne, både små och stora, hade de fört bort som fångar men inte dödat någon. Sedan hade de gett sig av.

³ När David och hans män kom till staden, fick de se att den var nerbränd med eld och att deras hustrur, söner och döttrar var bortförda som fångar.

⁴ Då brast David och hans män i gråt, och de grät tills de inte orkade gråta mer.

⁵ Davids båda hustrur, Ahinoam från Jisreel och Abigail, änkan efter karmeliten Nabal, var också tillfångatagna.

⁶ David var i stor fara, för folket hotade att stena honom. Så förbittrade var de alla, var och en för sina söners och döttrars skull. Men David hämtade kraft hos HERREN sin Gud.

⁷ David sade till prästen Ebjatar, Ahimeleks son: "Bär hit efoden till mig." Då kom Ebjatar med efoden till David.

⁸ David frågade HERREN: "Ska jag jaga rövarbandet? Kan jag hinna upp dem?" HERREN svarade honom: "Jaga dem, för du kommer att hinna upp dem och rädda alla."

⁹ Då gav sig David i väg med sina sexhundra man, och de kom till bäckravinen Besor där en del av dem tvingades stanna kvar.

¹⁰ David fortsatte jakten med fyrahundra man, men tvåhundra man stannade. De var för trötta för

30:2 Kvinnorna som var därinne Annan översättning (så Septuaginta): "Kvinnorna och alla som var därinne". **30:5** 1 Sam 25:42f, 27:3. **30:7** 1 Sam 23:9. **30:8** 1 Sam 23:2, 2 Sam 5:19. **30:9** bäckravinen Besor Var på sina ställen upp till 100 meter bred och utgjorde landets sydgräns.

att gå över bäckravinen Besor.

¹¹ Ute på fältet fann de en egyptier som de tog med sig till David. När de gav honom bröd att äta och vatten att dricka

¹² och dessutom gav honom en bit fikonkaka och två russinkakor att äta, fick han livsanden tillbaka. På tre dygn hade han nämligen varken ätit eller druckit.

¹³ ”Vem tillhör du och varifrån är du?” frågade David honom. ”Jag är en egyptisk pojke, tjänare hos en amalekitisk man”, svarade han. ”Men min herre övergav mig för tre dagar sedan, för jag blev sjuk.

¹⁴ Vi hade trängt in i kereteernas del av Negev och i området som tillhör Juda och i Kalebs del av Negev, och vi hade bränt Siklag med eld.”

¹⁵ David frågade honom: ”Vill du föra mig ner till det där rövarbandet?” Han svarade: ”Om du lovar mig med ed vid Gud att inte döda mig eller utlämna mig åt min herre, så ska jag föra dig ner till rövarbandet.”

¹⁶ Så förde han honom dit, och de låg utspridda överallt på marken och åt och drack och firade allt det stora byte de hade tagit från filisteernas land och från Juda land.

¹⁷ Och David högg ner dem ända från skymningen till aftonen dagen därpå. Inte en enda av dem

30:13 pojke Hebr. når syftar på någon som står under en annans auktoritet, oavsett ålder. **30:14** Jos 14:13f, 15:13f, Hes 25:16, Sef 2:5.

30:14 kereteerna Troligen kreter som följt med filisteerna och bosatt sig söder om deras område. **30:14** Kalebs del Kalebs städer Hebron och Debir (jfr Jos 14:14, 15:15f) låg inne på Juda stams område. Hans dotter Aksa bosatte sig i Negevöknen (Jos 15:18f).

kom undan, utom fyrahundra unga män som satt upp på kamelerna och flydde.

¹⁸ Och David räddade allt som amalekiterna hade tagit. Han räddade också sina båda hustrur.

¹⁹ Ingen saknades, varken liten eller stor, ingens son eller dotter, inget av bytet eller något av det som de hade tagit. Allt förde David tillbaka.

²⁰ David tog också alla fåren och korna, och dessa drev man framför den övriga boskapen och ropade: "Här är Davids byte!"

²¹ När David kom tillbaka till de tvåhundra man som hade varit för trötta att följa honom och därför stannat kvar vid bäckravinen Besor, gick dessa för att möta David och folket som han hade med sig. Då gick David fram till folket och hälsade dem.

²² Men alla onda och illvilliga män bland dem som hade följt med David tog till orda och sade: "Eftersom de inte följde med oss tänker vi inte ge dem något av bytet som vi räddat. Nej, var och en får ta sin hustru och sina barn och gå."

²³ Men David svarade: "Så ska ni inte göra, mina bröder, med det som HERREN har gett oss. Han bevarade oss och gav rövarbandet som anföll oss i vår hand.

²⁴ Och vem lyssnar på er i den här saken? Nej, de som drar ut i striden ska ha samma lott som de som stannar vid trossen. De ska dela lika."

²⁵ Så blev det från den dagen och i fortsättningen, för David gjorde detta till lag och rätt i Israel, så som det är än i dag.

30:20 dessa drev man framför den övriga boskapen Annan översättning: "man gick före boskapen". **30:24** 4 Mos 31:26f, Jos 22:8.

²⁶ När David kom till Siklag sände han en del av bytet till de äldste i Juda, till sina vänner, och lät säga: "Här är en gåva till er av bytet från HERRENS fiender."

²⁷ Han sände gåvor till dem i Betel, till dem i Ramot i Negev, till dem i Jattir,

²⁸ Aroer, Sifamot, Eshtemoa,

²⁹ Rakal, jerachmeeliternas städer, keniternas städer,

³⁰ Horma, Bor-Ashan, Atak,

³¹ Hebron och till alla de orter där David och hans män hade vandrat omkring.

31

Sauls och hans söners död

¹ Filisteerna stred mot Israel, och Israels män flydde för dem och föll slagna på berget Gilboa.

² Filisteerna ansatte häftigt Saul och hans söner, och de dödade Sauls söner Jonatan, Abinadab och Malki-Shua.

³ När striden hårdnade kring Saul och bågskyttarna fann honom, blev han svårt sårad av skyttarna.

⁴ Han sade till sin väpnare: "Dra ditt svärd och genomborra mig, så att inte de där oomskurna kommer och genomborrar mig och skymfar mig." Men hans väpnare ville inte, för han var mycket rädd. Då tog Saul själv svärdet och kastade sig på det.

30:27 Betel Möjligen avses Betul (Jos 19:4), eftersom det mer kända Betel ligger norr om Juda stams område. **31:1** 1 Sam 28:4, 1 Krön 10:1f. **31:2** 1 Sam 14:49, 1 Krön 8:33, 9:39. **31:4** Dom 9:54.

⁵ När väpnaren såg att Saul var död, kastade också han sig på sitt svärd och följde honom i döden.

⁶ Saul och hans tre söner, hans väpnare och alla hans män dog på samma dag.

⁷ När israeliterna på andra sidan dalen och på andra sidan Jordan såg att Israels män hade flytt och att Saul och hans söner var döda, övergav de städerna och flydde. Sedan kom filisteerna och bosatte sig i dem.

⁸ Dagen därpå kom filisteerna för att plundra de slagna och fann då Saul och hans tre söner där de låg fallna på berget Gilboa.

⁹ De högg av Sauls huvud och tog hans vapen och sände omkring dem i filisteernas land för att sprida den goda nyheten i sitt avgudahus och bland folket.

¹⁰ De lade hans vapen i Astartetemplet, men hans kropp hängde de upp på muren i Bet-Shan.

¹¹ När invånarna i Jabesh i Gilead hörde vad filisteerna hade gjort med Saul,

¹² bröt alla vapenföra män upp och gick hela natten. De tog ner Sauls och hans söners kroppar från muren i Bet-Shan och begav sig sedan till Jabesh och brände dem där.

¹³ Därefter tog de deras ben och begravde dem under tamarisken i Jabesh. Sedan fastade de i sju dagar.

31:10 Bet-Shan Filisteisk stad en halvmil öster om Gilboabergen. Muren och templet är utgrävda. **31:11** Jabesh i Gilead Hade tidigare räddats av Saul (11:9f). Staden låg ca 2 mil öster om Bet-Shan.

31:12 2 Krön 16:14, 21:19, Jer 34:5. **31:12** brände dem Kremering var inte vanligt bland israeliterna men praktiserades av greker, hurriter och hetiter.

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09